

Bodyguarding v současné praxi

Veronika Kozmíková

Bakalářská práce
2006

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta aplikované informatiky

Ústav elektrotechniky a měření

akademický rok: 2005/2006

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Veronika KOZMÍKOVÁ**
Studijní program: **B 3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**

Téma práce: **Bodyguarding v současné praxi**

Zásady pro vypracování:

- 1. Zpracujte práci jako studijní materiál pro předmět technologie komerční bezpečnosti.**
- 2. Uved'te veškeré formy a metody práce v bodyguardingu.**
- 3. Práci rozčleňte na bodyguarding ve státní administrativě a v soukromých bezpečnostních službách.**
- 4. Uved'te a popište výstroj a výzbroj bodyguarda.**
- 5. Uved'te nejčastější chyby, které při práci bodyguarda vznikají.**

Rozsah práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. **Thompson L; Záchrana rukojmích, přehled zabraní a taktik; ALPRES s.r.o. Frýdek-Místek v edici KLOKAN 2003; ISBN 80-7218-825-9**
2. **Thompson L; Manuál bodyguarda, profesionální techniky ochrany osob; ALPRES s.r.o. Frýdek-Místek 2005; ISBN 80-7362-078-2**
3. **O'Connor R.; Bodyguardi, aneb svět ochrany důležitých osobností; BOOK 1999-SOTA Brno; ISBN 80-7242-049-6**
4. **Laucký V.; Technologie komerční bezpečnosti I; UTB Zlín 2004; ISBN 80-7318-119-3**
5. **Laucký V.; Řízení technologie procesů v průmyslu komerční bezpečnosti; UTB Zlín 2005; ISBN 80-7318-329-3**
6. **Poznámky ze studia předmětu Technologie komerční bezpečnosti I.**
7. **Kraus Vít; Ochrana V.I.P. osoby, článek v magazínu Security, září-říjen(2005), listopad-prosinec (2005), leden-únor (2006); Family Media s.r.o. Praha; ISSN 1210-8723.**

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Vladimír Laucký

Datum zadání bakalářské práce:

14. února 2006

Termín odevzdání bakalářské práce:

13. června 2006

Ve Zlíně dne 14. února 2006

prof. Ing. Vladimír Vašek, CSc.
pověřený děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.
ředitel ústavu

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce JUDr. Vladimíru Lauckém, za odborné vedení, rady a připomínky, které mi poskytoval během vzniku této práce. Také bych velice ráda poděkovala panu Ing. Zdeňku Maláníkovi za poskytnutí praktických zkušeností a důležitých informací z praxe.

Souhlasím s tím, že s výsledky mé práce může být naloženo podle uvážení vedoucího bakalářské práce a ředitele ústavu. V případě publikace budu uvedena jako spoluautorka. Prohlašuji, že jsem na celé bakalářské práci pracovala samostatně a použitou literaturu jsem citovala.

Ve Zlíně, 13.6.2006

.....

jméno diplomanta

ABSTRAKT

Má bakalářská práce je stručným popisem základních a důležitých informací související s činností výkonu osobní ochrany neboli bodyguardingu v současné době. Nalezneme zde i ukázkovou fotodokumentaci a několik příloh, které by měly pracovní text obohatit, upřesnit a čtenáři by měly tak tuto problematiku více přiblížit. Je důležité si uvědomit, že ochrana zdraví a především života je prioritou každého z nás.

Klíčová slova: osobní ochrana, osobní strážce

ABSTRACT

My bachelor thesis provides an overview the brief description of basic and important information which is connected with personal protection by another name bodyguarding. These days we find several trial photographs and supplements that should have enrich and make more accurate these thesis. Reader will get better idea about this problem. Realizing that our health and mainly our life is the most important for each of us.

Keywords: bodyguard, bodyguarding

OBSAH

ÚVOD	10
1. HISTORIE	11
2. OSOBNÍ OCHRANA V ČR	17
2.1. OSOBNÍ OCHRANA VE STÁTNÍM SEKTORU ČR	17
2.2. OSOBNÍ OCHRANA V SOUKROMÝCH BEZPEČNOSTNÍCH SLUŽBÁCH ČR.....	17
3. PRÁVNÍ ASPEKTY OSOBNÍ OCHRANY	20
4. DRUHY OSOBNÍ OCHRANY	23
5. POSTUP PŘI PŘIJÍMÁNÍ ZAKÁZKY	25
5.1. UZAVŘENÍ SMLOUVY	25
5.2. ANALÝZA RIZIK	26
5.2.1. <i>Osobní údaje</i>	27
5.2.2. <i>Společenské postavení a životní styl</i>	27
5.2.3. <i>Zdravotní stav</i>	28
5.2.4. <i>Názory a postoje</i>	28
5.2.5. <i>Psychologický profil klienta</i>	28
5.2.6. <i>Rodina, přátelé, nejbližší spolupracovníci</i>	29
5.2.7. <i>Místa pobytu a pohybu</i>	29
5.3. ODMÍTNUTÍ ZAKÁZKY	30
6. BEZPEČNOSTNÍ PROJEKT OCHRANY OSOB	32
6.1. PERSONÁLNÍ BEZPEČNOST	32
6.2. OBJEKTOVÁ A TECHNICKÁ BEZPEČNOST	32
6.3. ORGANIZAČNÍ BEZPEČNOST	33
6.4. REŽIMOVÁ BEZPEČNOST	33
6.5. ADMINISTRATIVNÍ BEZPEČNOST	33
6.6. INFORMAČNÍ BEZPEČNOST	34
7. OSOBNOST PROFESIONÁLNÍHO STRÁŽCE	35
7.1. PŘÍPRAVA BODYGUARDA	36
7.1.1. <i>Fyzická příprava</i>	38
7.1.2. <i>Speciální sebeobrana</i>	38

7.1.2.1.	Sebeobrana beze zbraně.....	38
7.1.2.2.	Sebeobrana se zbraněmi.....	39
7.1.2.3.	Sebeobrana s obrannými prostředky.....	39
7.1.2.4.	Boj s improvizovanými prostředky.....	39
7.1.3.	<i>Střelecká příprava.....</i>	40
7.1.4.	<i>Taktická příprava.....</i>	40
7.1.5.	<i>Speciální řidičská příprava.....</i>	41
7.1.6.	<i>Studium společenského chování.....</i>	41
7.1.7.	<i>Studium právních norem.....</i>	41
7.1.8.	<i>Bezpečnostní strategie</i>	41
7.1.9.	<i>Základy psychologie</i>	42
7.1.10.	<i>Znalost první pomoci</i>	42
7.1.11.	<i>Znalost používání technických prostředků.....</i>	42
8.	ZÁSADY LOGISTIKY	43
8.1.	VÝZBROJ BODYGUARDA	44
8.1.1.	<i>Palné zbraně</i>	44
8.1.1.1.	Hlavní zbraň.....	44
8.1.1.2.	Záložní zbraň	47
8.1.1.3.	Speciální palné zbraně	49
8.1.1.4.	Nošení zbraně	50
8.1.2.	<i>Chladné zbraně.....</i>	54
8.1.3.	<i>Doplňkové prostředky</i>	56
8.1.3.1.	Obranné spreje	56
8.1.3.2.	Elektrické paralyzéry	58
8.1.3.3.	Teleskopické obušky.....	59
8.1.3.4.	Baterky.....	60
8.1.3.5.	Kombinované obranné (doplňkové) prostředky	61
8.1.3.6.	Pouta	62
8.1.4.	<i>Improvizované zbraně.....</i>	62
8.1.5.	<i>Vybavení pro stav nouze</i>	63
8.1.5.1.	Tísňové tlačítko.....	63
8.1.5.2.	Lékárnička	64
8.1.5.3.	Prostředky k přežití.....	65

8.1.6.	<i>Spojovací technika</i>	65
8.1.7.	<i>Optika, odposlech, naslouchání</i>	66
8.1.7.1.	<i>Optika</i>	66
8.1.7.2.	<i>Odposlech a naslouchání</i>	67
8.1.8.	<i>Vozidla</i>	67
8.2.	VÝSTROJ BODYGUARDA	69
8.2.1.	<i>Oblečení</i>	69
8.2.2.	<i>Obuv</i>	72
8.2.3.	<i>Neprůstřelná vesta</i>	72
9.	FORMY PRÁCE V BODYGUARDINGU	74
10.	METODY PRÁCE V BODYGUARDINGU	75
10.1.	TAKTIKA ČINNOSTI	75
10.1.1.	<i>Taktika sektorového dělení činnosti</i>	75
10.1.2.	<i>Taktika pásmové ochrany</i>	75
10.1.3.	<i>Taktika pozorování a vnímání</i>	76
10.1.4.	<i>Taktika naslouchání</i>	76
10.1.5.	<i>Anticipace činnosti okolí</i>	77
10.1.6.	<i>Umění improvizace</i>	77
10.1.7.	<i>Taktika pohybu</i>	77
10.1.8.	<i>Taktika krytí a skrývání</i>	78
10.1.9.	<i>Taktika souhry úkonů s partnery a taktika čelení útoku</i>	78
10.2.	FÁZE A POSTUP PĚŠÍHO PŘESUNU	79
10.2.1.	<i>Ochranné formace pěšího přesunu</i>	80
10.2.1.1.	<i>Ochrana jedním osobním strážcem</i>	80
10.2.1.2.	<i>Ochrana dvěma osobními strážci</i>	80
10.2.1.3.	<i>Ochrana týmem tří osobních strážců</i>	81
10.2.1.4.	<i>Ochrana týmem čtyř osobních strážců</i>	81
10.2.1.5.	<i>Ochrana týmem pěti osobních strážců</i>	81
10.3.	FÁZE A POSTUP PŘESUNU VE VOZIDLE	81
10.3.1.	<i>Nastupování a vystupování</i>	82
10.3.2.	<i>Obecná pravidla bezpečného přesunu</i>	83
10.3.3.	<i>Ochranné formace přesunu vozidlem</i>	83
10.3.3.1.	<i>Jízda bez doprovodného vozidla</i>	83

10.3.3.2.	Základní ochranná formace se dvěma vozidly	83
10.3.3.3.	Ochranná formace se třemi vozidly	84
10.3.3.4.	Ochranná formace se čtyřmi vozidly	84
11.	CHYBY V BODYGUARDINGU	85
12.	ZÁVĚR	89
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	91
	SEZNAM OBRÁZKŮ	92
	SEZNAM TABULEK.....	94
	SEZNAM PŘÍLOH.....	95

ÚVOD

Prostřednictvím své práce bych Vás chtěla seznámit s jednou z mnoha činností soukromých bezpečnostních služeb a to se zaměřením na osobní ochranu neboli bodyguarding. Nesmíme opomenout, že s touto činností se nesetkáváme pouze v soukromém sektoru, ale mnohem delší dobu existuje i v sektoru státním, kde jde o ochranu VIP¹ osob, především z řad vládních činitelů. O podrobnějším rozdílu mezi těmito dvěma útvary se budeme věnovat později.

Po přečtení tohoto materiálu by jste měli získat odpovědi na řadu otázek, které vás po vyslovení slova bodyguarding napadnou. Postupně Vás informuji o podmínkách, za jakých podmínek může být tato činnost vykonávána, jakými právními normami se musíme řídit, jak vypadá osoba profesionálního bodyguarda, jak vůbec probíhá samotná ochrana osoba a celá řada dalších otázek, spojených s touto problematikou. Čtenář by se tak měl naučit rozpoznávat realitu od skutečnosti, která je často zobrazována ve filmech, protože se v nich mnohdy setkáváme s informacemi značně zkreslenými, nepravdivými a především nereálnými. Proto bychom se měli rychle zbavit představy, že chráněnou osobu může uchránit pouze jedna osoba bez jakékoliv další pomoci.

Mojí snahou bylo napsat práci tak, aby byla srozumitelná nejen odborníkům z řad pracovníků soukromých bezpečnostních služeb a policie, ale i laikům. Tento text může v budoucnu posloužit taktéž jako studijní materiál pro studenty z oboru Bezpečnostní technologie, systémy a management či nějakého jiného, podobně zaměřeného oboru.

¹ V.I.P. – Very Important Person

1. HISTORIE

Caesar, Abrahám Lincoln, František Ferdinand d'Este, J.F. Kennedy, Indira Gándhiová, Martin Luther King, Pim Fortuyn. A tak bychom mohli s výčtem jmen pokračovat dál a dál. Každý si asi pokládá otázku, proč zrovna tato jména? Co je spojuje? Na první pohled se zdá, že nemůžeme najít žádné pojítka mezi těmito osobnostmi, protože jsou zde uvedena jména průřezem celé historie. Avšak jednu věc mají společnou. Po přečtení životopisů těchto osobností si uvědomíme, že všechny byly ukončeny větou: zemřeli pod rukou atentátníka. Ano, opravdu všichni mají společný způsob, jakým byl předčasně ukončen jejich život - vraždou.

Ačkoliv lidé žijící v době před našim letopočtem slovo bodyguard zcela určitě neznali, tak již v této dávné historii můžeme najít počátky problematiky související s tímto pojmem. Už tehdy panovníci či jiné důležité a vážené osoby věděli, že se můžou pro někoho stát trnem v oku a že můžou být terčem celé řady útoků. Lidé je proto často vídali v doprovodu jedné či více osob, které měly na starost jejich bezpečnost. Už tyto doprovody můžeme považovat za jakési první osobní ochránce, později označované slovem bodyguardi. Samozřejmě to nebyli bodyguardi, tak jak je známe dnes – vybaveni nejmodernější technikou, kvalitními zbraněmi, kevlarovým oblečením a spoustou dalších věcí, které přináší dnešní moderní svět. Tehdy si museli vystačit pouze se svojí fyzickou silou, popřípadě s nějakou triviální zbraní. Nejen rychlý vývoj techniky, ale i četnost násilného odstraňování lidí, si vyžaduje neustálé zlepšování systému osobní ochrany a jeho přizpůsobení se modernizaci.

Jelikož nemá jít o práci, ve které by jste se měli dočíst pouze o postupném vývoji osobní ochrany, nebudu se pozastavovat nad každým atentátem či pokusem o vraždu, které kdy byly v minulosti spáchány, ale v této kapitole Vás seznámím pouze s některými událostmi, které byly pro vývoj bodyguardingu zlomové a je nutné je vhodným způsobem okomentovat a přiblížit.

Světovým politikům, osobám z nejvyšších míst žebříčku V. I. P. (Very Important Person), ale i méně důležitým osobám vyžadujících osobní ochranu nebyla a nikdy ani nebude poskytnuta ochrana před každou potenciální hrozbou. I osobnosti, o nichž někdo tvrdí, že jejich bezpečnost je zaručena po všech stránkách a je považována za stoprocentní, jsou vždy nějakým způsobem zranitelné. Naším prvořadým úkolem je tyto potenciální hrozby snížit na minimum. Nejen současnost, ale i minulost je důkazem toho, že téměř

většina chráněných osob často podceňovala a stále podceňuje práci osobních strážců a někteří z nich se nedokáží podřídit řadě omezení nutných k zajištění maximální bezpečnosti. Mnoho z nich si ani nepřipouštělo fakt, že právě jim by mohlo hrozit nějaké nebezpečí a často otázku osobní ochrany podceňovali.

Jednou z mnoha událostí, jež donutila osobní ochránce ke změně přístupu ochrany, byl atentát na amerického prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho, provedený 22. listopadu 1963. Již od roku 1864 za bezpečnost americké hlavy státu odpovídala U. S. Secret Service neboli Tajná služba Spojených států. Do roku 1963 byli její příslušníci považováni za elitu tělesných strážců a jejich poskytovaná bezpečnost téměř za stoprocentní. Avšak při pozdější rekonstrukci atentátu se objevila řada chyb, kterých se během ochrany prezidenta Tajná služba dopustila. Jednou z nich byl fakt, že několik dní předem byly v tisku zveřejněny přesné informace o průběhu prezidentovy cesty do Dallasu. Do novin se také dostaly přesné časové údaje pohybu prezidenta, jichž atentátníci vhodně využili. Tato událost vedla k dalšímu důležitému kroku v oblasti poskytování ochrany, kdy byl zaveden lékařský doprovod prezidenta, který má zajistit případnou včasnou lékařskou pomoc, když už v nejhorším případě dojde k postřelení či jinému poranění chráněné osoby. V řadě případů je z finančních důvodů přítomnost lékaře nemožná, a proto začalo být povinností každého osobního strážce absolvovat odborná lékařská školení a získat tak základy první pomoci. Kritizována byla nejen nedostatečná preventivní opatření, ale také to, že ochranka byla připravena pouze na „nebezpečí hrozící přímo“ a ostatní nebezpečí nebyla brána v potaz. Tato událost se stala zlomovým bodem rozvoje práce osobních strážců. Samozřejmě tyto změny nepřišly ze dne na den, ale trvaly několik let, během nichž jak státní tak i soukromé bezpečnostní agentury zlepšily svůj přístup k své práci.

Jednou z dalších obětí vražedných atentátů se roku 1968 stal významný černošský bojovník za lidská práva Martin Luther King. Neuběhly ani dva měsíce a Spojené státy otřásla další zpráva o násilné smrti senátora Roberta Kennedyho. Tehdy šlo o první případ, kdy vrahem byla osoba najatá k ochraně oběti.

Nebezpečí nehrozilo jen ve Spojených státech, ale cílem teroristických útoků, především od Palestinců, se staly vládní orgány Británie, Německé spolkové republiky a Francie. V Německé spolkové republice vznikl v roce 1972, kdy bylo při Olympijských hrách v Mnichově usmrceno jedenáct izraelských sportovců, zvláštní protiteroristický útvar Grenzschutzgruppe 9 (GSG9), mající na starost ochranu vládních činitelů.

13. květen roku 1981 můžeme považovat za den, kdy se teroristické organizace ubírají nejen k útokům na vládní činitele, ale cílem se stává dokonce i hlava katolické církve. Při tomto pokusu o atentát na papeže Jana Pavla II. se ukázalo, jak je pro bodyguardy nezbytná znalost první pomoci. Právě včasná lékařská pomoc zachránila Svatému otci život. Od této události ochrana značně posílila a novinkou se stává používání opancéřovaného vozu značky Mercedes, známý pod pojmem Papa-mobil.

V Británii, v době kdy byla ministerskou předsedkyní Margaret Thatcherová², došlo k výraznému zvýšení počtu vládních ochránců z jednotky Special Branch. Ta se především musela soustředit na nebezpečí hrozící od členů z Irské republikánské armády (IRA). V oblasti osobní ochrany Evropa téměř dostihla Ameriku, ale Střední východ neustále zaostával. Důkazem toho byla v roce 1981 smrt egyptského prezidenta Ankara Sadata. Ten sice měl u sebe ochranku, ale ta nebyla v daný čas na pravém místě. Střední východ, zužovaný občanskými nepokoji a incidenty v Bejrútu, v pásnu Gazy a v Izraeli, se stal místem, které si vyžádalo vyšší počet bodyguardů, především ze západu, kteří se museli potýkat spíše s únosy než s atentáty. Výjimkou byla ochrana iráckého politika a diktátora Saddáma Husajna. Ten se o svůj život obával natolik, že jej ochraňovala celá vojenská jednotka zvaná „Saddámovi lvi“, která byla jednou z nejlepších ochranek světa. Bodyguardům se podařilo odrazit řadu pokusů o atentát na Husajna. K výraznému zlepšení práce osobních ochránců na Středním východě došlo po skončení války v Perském zálivu (1990-1991).

Řada zemí západní Evropy změnila svůj postoj k ochraně po masakru v Mnichově. Šlo o teroristický útok na izraelské sportovce v průběhu 20. olympijských her v Mnichově. Palestínští teroristé 5. 9. 1972 zaútočili na olympijskou vesničku, dva Izraelci byli zabiti a devět se jich stalo rukojmími. Při záchranné akci byli všichni rukojmí a pět teroristů zabito. Ostatním teroristům se podařilo odletět do Libye. Postupně tedy docházelo k vybudování specializovaných protiteroristických jednotek, jejichž snahou byla vzájemná integrace napomáhající společnému boji proti mezinárodnímu terorismu.

Příklady některých protiteroristických jednotek:

Francie	GIGN	Group d'intervention de la gendarmerie nationale
Španělsko	GEO	Grupo especial de operaciones
Itálie	NOCS	Nucleo operativo centrale di sicurezza

² Margaret Thatcherová (nar. 13. 10. 1925): britská politička, od r. 1979 do r. 1990 byla předsedkyní vlády

Rakousko		Cobra
ČR	OS PČR	Ochranná služba Policie České republiky
ČR	OS AČR	Ochranná služba Armády České republiky
ČR	URNA PČR	Útvar rychlého nasazení Policie České republiky
ČR	SOG	Skupina speciálních operací (Speciál Operation Group)

K tomu, aby vzájemná spolupráce byla dokonalá, bylo zapotřebí vytvořit centralizovanou evropskou jednotku pro zpracování kriminálních dat a průzkumu. Tomuto účelu vyhovovala organizace zvaná International Police neboli Interpol.

Změna způsobu páchání atentátu, kdy útok zblízka je nahrazen útokem ze zálohy či použitím načasované bomby, si vyžádala vzájemnou spolupráci bodyguardů s tajnými týmy kontrarozvědky. Ochráncům se tak do rukou dostávaly například informace o identifikaci známých teroristů, údaje o jejich pohybu, dále pak zprávy o převozu a hromadění zbraní a výbušnin sloužící bodyguardům k identifikaci pravděpodobného útoku. Bodyguardi tak mohli mnohem rychleji zareagovat na danou situaci.

Doposud jsem psala o práci bodyguardů, kterou zastávají muži. Přestože muži mají při této práci dominantní postavení, najdeme stále více žen, vykonávajících tuto profesi. Oproti bezpečnostním agenturám západních států, ve kterých je zastoupení ženského pohlaví minimální, je opakem Střední východ, kde byly zaměstnávány celé jednotky strážkyň. Například v Libyi měl prezident Muammarat Kaddáfí takzvané „Dcery revoluce“, které se staly ve světě osobní ochrany známým fenoménem. I když v současné době narostl počet osobních strážkyň, muži vždy budou mít ono výsadní postavení. Proč tomu tak je? Odpověď na tuto otázku přiblížím v dalších kapitolách.

I v nedávné minulosti řada politiků přijímala osobní ochranu spíše z donucení a z povinnosti. Jednou z osob odmítajících osobní strážce byl za druhé světové války britský politik Winston Churchill. I přes své vysoké postavení, a tedy s ním spojeným nebezpečím, odmítal mít kolem sebe osobní ochranu. Doprovázel ho pouze jeden osobní strážce ze Scotland Yardu. Opakem W. Churchilla byl Stalin, Roosevelt a taky Benito Mussolini, kteří se o své životy obávali natolik, že svou bezpečnost vůbec neponechávali náhodě. Od druhé světové války se ve světě uskutečnilo něco kolem 800 atentátů na významné osobnosti mezi nimiž bylo dvanáct prezidentů, tři ministerští předsedové a šest dalších nejvyšších státních představitelů.

Čí smrt by otřásla světem nejvíce? Ať po stránce politické, ekonomické či hospodářské? Byla by to pravděpodobně smrt hlavy Spojených států amerických. Proto je život prezidenta a jeho rodiny v rukou členů Secret Service. Ideálním a nejbezpečnějším místem pro prezidenta jsou prostory Bílého domu, které jsou dokonale zabezpečeny jak po stránce fyzické tak i po stránce technické. Komplex je vybaven celou řadou nejmodernějších zabezpečovacích systémů a prostředků. Mnohem větší problém s ochranou prezidenta nastává ve chvíli, kdy opouští zdi Bílého domu. Ať už jde o oficiální návštěvy v rámci republiky nebo v zahraničí, ochrana prezidenta není pouze v rukou bodyguardů ze Secret Service. Ti spolupracují s příslušníky místních policejních jednotek. Můžeme tedy konstatovat, že prezident USA a jeho žena patří mezi nejstřeženější pár na světě.

To, co pro Spojené státy znamená prezident, tak ve Velké Británii je to královská rodina spolu s ministerským předsedou. Ochrana královské rodiny je komplikovanější o to, že se její členové velice neradi nechávají někým omezovat. Již v minulosti to byl problém, protože monarchie vždy věřila v jediného ochránce a to v Boha. Postupně se však úroveň královské ochrany zvané Royalty Protection Branch (Oddělení královské ochrany) zkvalitňovala. Královská rodina přistoupila k jakémusi druhu prevence, jehož podstatou je, že alespoň jednou každý její člen spolu s bodyguardy projdou tzv. realistickým cvičením. Jde o simulaci možných útoků a o nácvik ochrany před nimi. O něco lehčí je ochrana ministerského předsedy, který dbá rady bezpečnostního poradce.

Řada států na celém světě se snaží i určitou integraci a vzájemnou spolupráci. Lze proto předpokládat, že v budoucnu se hlavním terčem útoků stanou diplomati a poslové míru. Bodyguardi tak nesou na svých bedrech nejen odpovědnost za ochranu samotných diplomatů, ale svým způsobem i za budoucí mír ve světě. Diplomacie se tudíž stává jedním z nejnebezpečnějších povolání na světě.

Bodyguardi nestojí jen po boku politiků, diplomatů či prezidentů a králů. Existuje celá řada dalších osob využívajících jejich služeb. A o koho se bude jednat? Půjde o hvězdy filmového plátna, zpěváky, špičkové sportovce, podnikatele a další jež se obávají o svoje životy. Ač jde o ochranu osob všech úrovní, jejich ochránci mají jednu věc společnou. Tím je přesvědčení, že hrozba, stačí jen malá, určitě existuje. Nezáleží na tom, jestli ochraňují hlavu státu, nebo jejich služeb využívá hvězda populární hudby. Vždy je jejich úkolem zajistit jejich maximální bezpečnost svých zaměstnavatelů a bojovat proti zvlům ohrožujících jejich životy. Pro milionáře, hvězdy „showbusinessu“ a vládní činitele

znamená stráž více než jen obyčejný zdroj bezpečnosti. Představuje pro ně univerzálního pomocníka, který musí vědět, kam se jede, znát územní plán letiště či nádraží, nejkratší a nejbezpečnější cestu do hotelu. Blízká ochrana důležitých osob má mnoho podob a funkce osobního strážce je pouze jednou z nich. Během posledních třiceti let značně stoupl její význam, zejména v privátním sektoru. Světu privátní bezpečnosti dominuje jádro vysoce uznávaných společností, které si mohou vybírat, kdo u nich bude zaměstnán. Bodyguarding je kariéra vzbuzující úctu. Spíše než zručnost v technice vyžaduje zkušenost, ačkoliv jdou tyto dvě věci ruku v ruce. Připusťme si, že atentáty na důležité osobnosti byly, jsou a budou. Tedy práce bodyguardů bude potřebná a stále více žádána.[6]

2. OSOBNÍ OCHRANA V ČR

Osobní ochrana neboli bodyguarding existuje nejen v České republice, ale i po celém světě, ve dvou rovinách a to v sektoru státním a soukromém. Přestože má státní sektor oproti soukromému delší dobu trvání lze těžko posoudit, který z nich nabízí kvalitnější služby. Ačkoliv mají oba sektory společný cíl najdeme u nich řadu společných, ale i rozdílných znaků.

2.1. Osobní ochrana ve státním sektoru ČR

Prezident republiky, předseda vlády, ministr zahraničních věcí, další ústavní činitelé ČR, příslušníci zahraničních delegací a osoby k jejichž ochraně nás zavazují mezinárodní dohody jsou osoby jejichž ochranu má na starost jeden z útvarů Policie ČR a tím je tzv. Ochranná služba Policie České republiky³. Nesmíme zapomenout, že pod jejich správu spadá i ochrana objektů zvláštní důležitosti, jako jsou budovy vlády, parlamentu, důležitých státních institucí, ministerstva vnitra, ministerstva zahraničních věcí, Bezpečnostní informační služby, Národního bezpečnostního úřadu a jiných v České republice.

Ochranná služba PČR se dělí na dva útvary, které spolu samozřejmě navzájem spolupracují.

- I. Útvar pro ochranu prezidenta České republiky ochranné služby
- II. Útvar pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby

Obdobným útvarem Ochranné služby PČR je Ochranná služba vojenské policie, která poskytuje ochranu ministrovi obrany, náčelníkovi, členům generálního štábu a zahraničním delegacím při návštěvě naší republiky. Do jejich kompetence spadá ochrana důležitých vojenských budov a zařízení.

2.2. Osobní ochrana v soukromých bezpečnostních službách ČR

Abychom mohli mluvit o osobní ochraně jako o jedné z částí soukromých bezpečnostních služeb (dále jen SBS) je nutné seznámit s pojmem soukromé bezpečnostní služby.

Soukromé bezpečnostní služby mají nejen v naší republice, ale v každém demokratickém státě nezastupitelné místo, protože vedle orgánů státní a obecní policie se

³ dále jen Ochranná služba PČR

podílí na zabezpečování ochrany majetku a osob. SBS značným způsobem přispívají k prohloubení ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti, k ochraně a ostraze majetku a osob. Obor soukromých bezpečnostních služeb v ČR nemá příliš dlouhou historii. Jeho vznik se datuje do roku 1990. Současná situace, jak u nás tak i ve světě, si neustále vyžaduje zvyšování nároků na práci SBS. Musíme konstatovat, že podíl soukromých firem věnujících se bezpečnostní činnosti se stále zvyšuje a tento nárůst lze předpokládat i do budoucna.

Právní úprava provozování soukromých bezpečnostních činností je zakotvena v zákoně č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších změn a předpisů. Podle přílohy č. 3 oddíl 314 zmiňovaného zákona jde o koncesované živnosti ve třech rovinách:

- podniky zajišťující ostrahu majetku a osob;
- služby soukromých detektivů;
- poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob.

Dále se činnost SBS řídí nařízením vlády č. 469/2000 Sb., kde jsou přesně definovány obsahy těchto jednotlivých služeb.

Podniky zajišťující ostrahu majetku a osob

Jde o poskytování služeb spojených s ostrahou a ochranou nemovitého a movitého majetku, ostrahou při přepravě peněz, cenností či jiného majetku, ochranou osob a vymezených zájmů, zajišťování pořádku v místech konání veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků nebo lidových zábav podle pokynů objednatele, vyhodnocováním bezpečnostních rizik a zpracováním plánů ochrany, provozováním centrálních pultů ochrany.

Služby soukromých detektivů

Jsou to služby spojené s hledáním majetku a osob, zjišťováním skutečností, které mohou sloužit jako důkazní prostředky v řízení před soudem nebo správním orgánem, získáváním informací týkajících se osobního stavu občanů, fyzických nebo právnických osob nebo jejich majetkových poměrů, získáváním informací v souvislosti s vymáháním pohledávek, vyhledáváním protiprávních jednání ohrožujících obchodní tajemství.

Poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob

Projektování, montáž, údržba, revize a opravy elektronických zabezpečovacích systémů k ochraně majetku a osob před neoprávněnými zásahy včetně zabezpečovacích

systemů a zařízení umožňujících sledování pohybů a projevů osob v objektech a jejich okolí. Montáž, údržba, revize a správa mechanických zabezpečovacích systémů, dodatečně zvyšujících účinnost běžných standardů zabezpečení majetku a osob.

Osobní ochrana je jednou z nejsložitějších a nejnáročnějších oblastí průmyslu komerční bezpečnosti. Kam tedy tuto službu v průmyslu komerční bezpečnosti zařadit? Jelikož zatím v ČR neexistuje zákon o SBS, který by přesně činnost osobních strážců definoval, můžeme na tuto otázku slyšet dvě různé odpovědi. Jedna skupina lidí, především z řad detektivů, jsou zastánci toho, že osobní ochrana spadá pod jejich kompetenci. Avšak podle nařízení vlády č. 469/2000 Sb. osobní ochrana patří pod hlídací služby neboli podniky zajišťující ostrahu majetku a osob.

Podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona je pro provozování této koncesované živnosti požadováno středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a bezúhonnost všech zaměstnanců podle § 6 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb. Orgánem státní správy, který se k žádosti o koncesi vyjadřuje je Ministerstvo vnitra. To při posuzování této žádosti zohledňuje ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 451/1991 Sb., podle něhož tento zákon stanoví též podmínky spolehlivosti pro možnost provozování této koncesované živnosti.

3. PRÁVNÍ ASPEKTY OSOBNÍ OCHRANY

Jako každá jiná činnost i činnost osobní ochrany musí být právně ošetřena. Pokud se chceme zabývat otázkou na základě kterých právních norem je činnost osobní ochrany prováděna, musíme si uvědomit, že zde bude rozdíl, zda ochrana bude zajišťována státními zaměstnanci či pracovníky SBS.

Ochranná služba PČR a vojenské policie působí v rámci zákona o policii, zákona o zvláštní ochraně svědků a na základě Vídeňské úmluvy poskytující jim zvláštní oprávnění. Žádná takováto zvláštní oprávnění vzhledem k absenci Zákona o civilních bezpečnostních službách v našem právním řádu soukromé ochrany nemají. Ty se při ochraně svých klientů mohou opírat pouze o platné zákony a nařízení, jako kterýkoliv jiný občan při ochraně vlastnických práv, práv osobnostních a jiných. Mezi základní právní normy patří:

- a) Ústava České republiky, ústavní zákon č. 1/1993 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- b) Listina základních práv a svobod, ústavní zákon č. 2/1993 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- c) Občanský zákoník, zákon č. 40/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- d) Obchodní zákoník, zákon č. 513/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- e) Trestní zákon, zákon č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- f) Trestní řád, zákon č. 141/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- g) Zákoník práce, zákon č. 65/1965 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- h) Zákon o přestupcích, zákon č. 200/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- i) Zákon o přístupu k informacím, zákon č. 106/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- j) Zákon o ochraně osobních údajů, zákon č. 101/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Soukromí osobní strážci pracují převážně na základě ustanovení § 13 a §14 trestního zákona, § 76 odst. 2 trestního řádu, dále pak na základě ustanovení § 2 odst. 2 zákona o přestupcích a § 126 občanského zákoníku.

Nutná obrana § 13 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon:

Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný tímto zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Krajní nouze § 14 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon:

Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému tímto zákonem, není trestným činem. Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil.

Omezení osobní svobody §76 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád:

Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.

Odvrácení škody § 126 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník:

- 1) vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu je neprávem zadržuje;
- 2) obdobné právo na ochranu má i ten, kdo je oprávněn mít věc u sebe.

Odvrácení přestupku §2 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích:

Přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací

- a) přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem nebo
- b) nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak.

Uvádím jen několik právních norem, o které se osobní ochránce ale i každý pracovník SBS může opřít a na jejichž základě může svoji činnost vykonávat. Tento výčet právních norem nepokládá za konečný. Samozřejmě je nezbytnou nutností každého pracovníka SBS se s nimi seznámit, aby věděl jak kvalifikovaně a především legálně může svoji práci vykonávat.

Vedle těchto obecně závazných právních norem existuje nezbytná interní úprava činností v rámci příslušné soukromé bezpečnostní služby, kterými se pracovník musí řídit. Jde o různé interní předpisy, postupy a nařízení, která musejí být vždy v souladu s obecně závaznou právní úpravou. [2]

4. DRUHY OSOBNÍ OCHRANY

Výkon osobní ochrany musí být zajišťován na velmi profesionální úrovni. Samotný výkon této činnosti je vysoce specializovaný a směřující ke skrytému či poloskrytému poskytování ochrany, jenž vykonávají bodyguardi, kteří musí být pro tuto činnost patřičně vyškoleni, vycvičeni a vyzbrojeni.

Neexistuje pevně určené rozdělení jednotlivých druhů osobní ochrany. Víme však, že ne každá osoba zákazníka je stejná. Samozřejmě si musíme vždy uvědomovat, že u bodyguardingu je každá zakázka zcela odlišná a nelze proto zpracovat žádný všeobecný vzor provádění ostrahy a ochrany, který by bylo možné univerzálně použít. Každá zakázka má vždy svoji specifikum a proto musí být vždy zvlášť logisticky zabezpečena. Je jasné, že při ochraně podnikatelů, sportovců, politiků a jiných osob nebudeme postupovat vždy podle stejné předlohy.

Ochranu V. I. P. osob můžeme například rozdělit do čtyř pomyslných kategorií:

- ochrana vládních činitelů: ochranu významných osob, politiků a diplomatů zajišťují všechny státy světa bez rozdílu politického zřízení, ekonomické situace nebo náboženského vyznání. Zpravidla ochranu těchto osob mají na starost státní bezpečnostní organizace nebo policejní jednotky. Systém ochrany je zajišťován v celé šíři bezpečnostních opatření a jeho rozsah je ovlivněn právním systémem a finančními prostředky poskytovanými ze státního rozpočtu;
- ochrana osob ze „showbusinessu“: právě při ochraně těchto osob, ať už jde o herce, zpěváky či hudební skupiny, se práce osobního strážce stává nejviditelnější. Bodyguardi chrání hvězdy především před davem fanoušků. Setkáváme se i s případy, kdy prostřednictvím bodyguarda se chce daná hvězda zviditelnit. Avšak vždy půjde jen o dočasnou záležitost, protože najmutí osobního strážce není levnou záležitostí;
- ochrana osob z obchodních kruhů: ochrana podnikatelů a top managementu obchodních společností není výsadou jen zahraničních společností, ale s tímto druhem ochrany se setkáváme i v České republice, samozřejmě ne v takovém měřítku jako v jiných zemích. Ochrana podnikatelů a managementu se v dnešní době nejvíce využívá v zemích s vysokou kriminalitou, jako jsou země bývalého Sovětského svazu, střední a jižní Ameriky a Středního východu. Půjde tu především o ochranu před únosy a vydíráním. V případě top managementu

půjde o ochranu know-how firem a o ochranu před následným poškozením obchodní společnosti;

- ochrana ohrožených osob: v tomto případě půjde o zajišťování bezpečnosti osob, které se dostaly do problémů, ať z oblasti obchodní, kriminální nebo jako svědci závažné trestné činnosti. Ochrana takovýchto osob si vyžaduje specifický přístup. Takováto ochrana bývá většinou časově omezená, ale o to intenzivnější. Můžeme setkat i s tím, že chráněná osoba je zařazena do programu na ochranu svědků. [2]

5. POSTUP PŘI PŘIJÍMÁNÍ ZAKÁZKY

Osobní strážci si nemohou dovolit vykonávat svoji činnost podle předem vypracovaného vzoru k provádění ostrahy a ochrany. Každá zakázka na poskytnutí osobní ochrany si proto vždy vyžaduje individuální a specifický přístup. Pouze při přijímání zakázky se postupuje stejně. Je jedno, jestli chráněnou osobou má být podnikatel či rockový zpěvák. Každý bodyguard, respektive management bezpečností agentury, který hodlá přijmout zakázku, se bude držet určitého postupu znázorněného v příloze P I.

Bodyguard může účinně pracovat pouze tehdy, pokud mu to chráněná osoba sama dovolí. Tento fakt si strážce musí uvědomit ještě dříve, než se rozhodne zakázku přijmout, jinak by se mohlo stát, že by se později mohl dostat do velmi nepříjemné situace. Proto je nutné se s každou zakázkou pečlivě seznámit a zvážit její přijetí. Vždy musíme postupovat zodpovědně. Cílem by mělo být přijetí takové zakázky, která by byla pro osobního strážce nejméně riskantní, což bývá ve skutečnosti jen těžko reálné. Problémem totiž při výkonu této činnosti je to, že tato práce je vždy s určitým rizikem spojená. Jsou případy, kdy riziko není tak vysoké, ale přesto vždy existuje.

Na počátku celého procesu stojí požadavek na poskytnutí osobní ochrany. Ten může být podán osobně, písemně, elektronicky či telefonicky. Součástí požadavku jsou základní informace, které upřesňují, která osoba má být chráněná. Po zvážení, zda agentura bude eventuelně schopna zakázku přijmout, se domluví první osobní schůzka s potenciálním klientem. Tady se od něj očekává, že poskytne všechny důležité informace, na základě kterých se pak rozhodne, zda zakázka bude přijata či ji budou muset odříct. Bodyguard se nesmí rozhodovat jen na základě informací získaných od zákazníka. V první řadě si je musí ověřit a pokusit se zjistit, zda ho zákazník informoval o všem, a především, jsou-li informace pravdivé. Celý tento proces se nazývá analýza rizik a její výsledky nám pomohou při rozhodování. Pokud se nezjistí žádné závažné důvody vedoucí k odmítnutí případu, následuje další setkání se zákazníkem. Obě strany se musí dohodnout na přesných podmínkách, na základě kterých pak může být uzavřena smlouva na poskytnutí osobní ochrany.

5.1. Uzavření smlouvy

Dalším velmi důležitým krokem, vyskytujícím se u každé zakázky, je nutnost vytvoření smluvního základu mezi zástupcem SBS a klientem, na kterém bude osobní ochrana realizována. Tento smluvní základ musí být postaven na právně dobře a jasně

ošetřené obchodní smlouvě. Smlouva musí být uzavřena na základě Obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb.) nebo popřípadě podle Občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.) Ve většině případů půjde o sepsání mandátní smlouvy na služby osobní ochrany. Zákon nám dává i možnost nahradit mandátní smlouvu smlouvou o dílo či komisionářskou smlouvou. Je jedno, kterou si vybereme, jen je důležité, aby byla vždy podepsána statutárním zástupcem SBS a zákazníkem, popřípadě právním zástupcem. Ukázka vzorové mandátní smlouvy je v příloze P II a P III.

V každé smlouvě musí být uvedeno, kdo a jak dlouho bude ochranu provádět, pro koho je určena, dále pak práva a povinnosti obou zúčastněných stran, platební podmínky a závěrečná ustanovení. Ve smlouvě by v žádném případě neměly být uvedeny přesné a podrobné informace o způsobu provedení ochrany, jelikož jde o něco jako o know how firmy. Tyto informace by mohly být zneužity a tím by mohlo dojít k ohrožení nejen klienta, ale i pracovníků SBS.

Nesmíme zapomenout na to, že každá zakázka je ojedinělá a tedy i smlouva nebude vždy stejná. Je nutné sepisovat smlouvu vždy podle dané potřeby, situace a samozřejmě po vzájemné domluvě obou zúčastněných stran. V příloze je uveden vzor Mandátní smlouvy.

5.2. Analýza rizik

Při tvorbě analýzy rizik vždy musíme vycházet z komplexních, kvalitních a seriózních informací o osobě, která má být chráněna. Nelze se tedy spoléhat jen na informace, které nám klient sám poskytne. Tyto informace je nutné vždy ověřit a měly by být doplněny o informace získané vlastním šetřením. Potřebné informace můžeme získat například od zaměstnavatele, zaměstnanců, spolupracovníků či rodinných příslušníků. Při tomto způsobu obstarávání informací vždy musíme postupovat velmi diskrétně a opatrně, abychom zbytečně na sebe neupozorňovali a nevzbuzovali velkou pozornost. Čím větší je nebezpečí, které klientovi hrozí, tím více a podrobných informací je nutné si obstarat.

Tato analýza má posloužit nejen k rozhodnutí přijetí zakázky, ale především se později stane důležitým zdrojem informací napomáhající při tvorbě plánu vlastní osobní ochrany – bezpečnostní projekt ochrany. Platí tedy, že čím podrobněji bude analýza zpracována, tím snadnější bude následná příprava bezpečnostního projektu a odpovídajících bezpečnostních opatření.

Nejdůležitější informace by měl bodyguard získat hned při počátečním pohovoru. Požadované informace bychom mohli rozdělit do několika oblastí. V první řadě musíme získat osobní údaje o klientovi, zjistit jeho společenské postavení, dále pak musíme být seznámeni s jeho životním stylem, zdravotním stavem, s jeho názory a postoji. A nesmíme opomenout si také udělat psychologický portrét klienta.

5.2.1. Osobní údaje

Klient nám musí poskytnou své osobní údaje. Především nás zajímá jeho jméno, datum a místo narození, státní příslušnost, jeho manželský stav, vzdělání, kvalifikace a zaměstnání. Nesmíme zapomenout získat informace o nejbližší rodině klienta – manželka (manžel), děti. Taktéž i u těchto osob zjišťujeme stejné informace jako u klienta. Nesmíme se zaměřit pouze na současný život klienta a jiných pro nás důležitých osob, ale také na minulost. Především z jakých poměrů zákazník pochází, kde dříve pracoval, zda již neměl partnera či má-li nějaké závazky z minulých manželství.

S všemi takto získanými informacemi musí být naloženo velmi opatrně, a to především, aby nedošlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

5.2.2. Společenské postavení a životní styl

Informace o společenském postavení klienta patří mezi nejdůležitější, na jejichž základě se později rozhodujeme, zda zakázku přijmeme či nikoli. Bude nás zajímat, v jakých společenských kruzích se zákazník pohybuje. Půjde-li o osobu mediálně známou či osobu z podnikatelské sféry aj. Měli bychom se ujistit, že nás o ochranu nežádá osoba pohybující se v kriminálním prostředí. Pokud se dozvíme, že klient byl například v minulosti někdy trestán, či udržuje kontakty s osobami z kriminálního prostředí, bez váhání takovou zakázku odmítáme.

Osobní strážce musí být obeznámen i s těmi nejchoulostivějšími otázkami. Zda jde o osobu žijící spořádaný rodinný život nebo využívající každé příležitosti k podvádění svého partnera. Musíme se také dozvědět, zda chráněná osoba nemá sklony k pití, k drogám či k hazardním hrám. Jaké má koníčky? Zda preferuje usedlý způsob života nebo naopak vyžaduje neustálý kontakt s lidmi? Jaké podniky, sportoviště, kulturní centra a jiné místa navštěvuje? Nechává-li se raději vozit, nebo rád řídí auto sám? Je-li rád středem

pozornosti? Takovýchto otázek bychom našli jistě ještě celou řadu a vždy záleží na osobním ochránci, jak pečlivě se jimi bude zabývat.

5.2.3. Zdravotní stav

Jelikož odpovídáme za chráněnou osobu, je nutné abychom byli důkladně a pečlivě seznámeni s jejím zdravotním stavem. Osobní strážce musí vědět, zda klient netrpí nějakou chorobou, má-li zdravotní potíže, podstoupil-li nějakému lékařskému zákroku, jaké léky užívá či jakou má krevní skupinu. Měli bychom se informovat, zda klient nemá problémy se srdcem, nebo jde-li o alergika, alergického na bodnutí hmyzu, na nějaké léky, pyly a jiné látky. Důležité je také vědět, jak je na tom klient po fyzické stránce. Zda-li mu dělá potíže se rychleji pohybovat, dokáže-li snést vyšší fyzickou zátěž. Osobní ochrana musí být proto vždy přizpůsobena zdravotnímu stavu klienta a jeho fyzické kondici.

5.2.4. Názory a postoje

Velikost nebezpečí hrozící klientovi může být velmi výrazně ovlivněna jeho politickými a náboženskými preferencemi, předsudky a zásadami. Tento případ je typický především pro zahraniční země, v nichž se vyskytuje celá řada skupin bojujících například za svobodu země, dále pak náboženských skupin a jiné, ohrožující nejen jednotlivce ale i celou společnost. Bodyguard se proto musí vždy dozvědět pravdu, o tom jaké zastává jeho klient názory.

5.2.5. Psychologický profil klienta

Bodyguard by neměl při bezpečnostní analýze opomenout se seznámit s psychologickým profilem svého klienta. Největším zdrojem nebezpečí je nejčastěji člověk sám sobě. Zajímat nás budou povahové vlastnosti klienta. Je rozdíl zda osobní ochránce musí pracovat s člověkem, který je rozumný, přátelský, vyrovnaný nebo naopak s osobou impulzivní, agresivní, netolerantní, či neurotickou. Pro osobního ochránce není nic horšího, než když se nemůže domluvit s klientem, a který není ochoten se řídit jeho radami a příkazy.

Osobní ochránce se musí seznámit s tím, jak jeho klient přistupuje k nebezpečí, jež mu hrozí. Jde-li o člověka uvědomujícího si toto nebezpečí nebo zda jde o osobu podceňující svou ochranu. Důležité je také zjistit, zda náš klient nevykazuje známky nějaké psychické poruchy. Pokud bychom měli jakékoliv podezření, ihned od takové zakázky upouštíme. Není nic složitějšího, než poskytovat ochranu osobě, která trpí jednou z forem

duševních poruch. Ať už jde o psychickou chorobu, psychický chorobný stav nebo jen o přechodnou psychickou poruchu. V tomto případě by mohlo být ohroženo nejen zdraví a život chráněné osoby, ale dokonce i samotného osobního strážce.

5.2.6. Rodina, přátelé, nejbližší spolupracovníci

Je spousta lidí, kteří každý den přijdou do kontaktu s chráněnou osobou a tudíž mohou být nejen pro danou osobu nebezpeční, ale i oni samotní můžou být ohroženi. Je tedy zapotřebí získat kvalitní informace o co největším množství osob z okruhu klienta, a to jak rodiny, tak přátel, spolupracovníků, zaměstnanců a obchodních partnerů.

Nejčastěji nejbližší rodinní příslušníci jsou skupinou, která může být taktéž vystavena nebezpečí. V řadě případů se stává, že se partner či potomek stává nástrojem k psychickému či fyzickému vydírání. Proto klient mnohdy vyžaduje kromě své ochrany i ochranu svého partnera a dětí. Bodyguard musí o těchto osobách získat v podstatě obdobné informace, jako o svém klientovi. Velkou pozornost u nich věnuje zejména kontaktům a činnostem, které mohou být zdrojem ohrožení a problémů. U partnera zjišťujeme například informace o tom, kde pracuje, jaké jsou jeho aktivity, koníčky, s kým přichází do styku a jiné. U dětí potřebujeme vědět, kterou školu resp. školku navštěvují. Půjde-li o starší děti, tak se musíme zajímat o okruh jejich zájmů a přátel, s nimiž se stýkají. Opomenout nemůžeme také prověření vzájemných vztahů, poměrů a nálad panujících uvnitř samotné rodiny. Získávání těchto informací si vyžaduje velice opatrný a diskrétní přístup. Nesmíme na sebe příliš upozorňovat.

5.2.7. Místa pobytu a pohybu

Analýza rizik obsahuje souhrn poznatků ovlivňujících způsob ochrany. Pro správné stanovení bezpečnostních rizik nám nepostačí jen informace o klientovi a jiných osobách s případem souvisejících, ale nesmíme opomenout prověřit místa, kde se klient dlouhodobě a pravidelně zdržuje. Jde zejména o jeho bydliště a pracoviště. Všechny objekty je třeba pečlivě prohlédnout, aby bylo možné vypracovat plán jejich zabezpečení a zařadit je do celkového systému ochrany.

Pokud již víme, že danou zakázku přijmeme, je nutné detailně zmapovat všechny objekty. Musíme si obstarat mapy, plány a nákresy budov a pozemků. Zajímat se taky musíme o dosavadní bezpečnostní opatření nacházejících se v těchto prostorách. Samozřejmě další informace budeme zjišťovat postupem času a podle dané potřeby.

Jak už jsem se jednou zmiňovala, každý případ má svá specifika a svá úskalí, proto je nutností vždy správně stanovit bezpečnostní rizika. Postup při tvorbě analýzy rizik není vždy stejný, avšak cíl, ke kterému potřebujeme dospět je vždy jen jeden. Prostřednictvím této analýzy musí osobní strážce důkladně poznat nejen svého klienta, ale i důvody, pro které byl k jeho ochraně najat. Důkladný rozbor všech získaných informací pomůže bodyguardovi při tvorbě vhodných bezpečnostních opatření.

Ačkoliv kvalifikovaný a kvalitní osobní strážce musí mít vybudované zázemí, tvořené nejen bezpečnostní agenturou, ale i jinými specialisty se kterými spolupracuje, tak ve většině případů má přípravu analýzy rizik na starost on sám. Je to právě on, kdo se sejde se zákazníkem, zjistí si od něj potřebné informace, ověří si je a provede analýzu rizik. V některých případech, například jde-li o velkou bezpečnostní agenturu, je pověřena na tuto činnost vymezená skupina odborníků, kteří nakonec již zpracovanou analýzu předají bodyguardovi. Ten si ji musí dokonale nastudovat a na jejím základě pak bude provádět osobní ochranu.

5.3. Odmítnutí zakázky

Při procesu získávání podrobných informací může bodyguard narazit na řadu skutečností a faktů, které budou důvodem k odmítnutí zakázky. V případě, kdy již je osoba chráněná, půjde o důvod k odstoupení od smlouvy a ukončení výkonu činnosti. Bodyguard si nemůže dovolit přijmout zakázku, která by mohla přesáhnout rámec jeho možností a tím by mohlo dojít k zbytečnému ohrožení jak zákazníka, tak i osob poskytujících ochranu.

Jaké skutečnosti a fakta vedou k odmítnutí zakázky popřípadě k jejímu předčasnému ukončení? Samozřejmě je nelze vyjmenovat všechny, ale zmíním se o těch nejčastějších.

K odmítnutí zakázky dojde pokud:

- zákazník zatajuje důležité informace o své osobě;
- zákazník odmítá sdělit důvod osobní ochrany;
- jde o zákazníka s trestnou minulostí, např. byl již dříve trestán;
- zákazník vykazuje známky psychické poruchy;
- zákazník chce prostřednictvím své ochrany krýt svoji trestnou činnost;
- ochranou klienta bychom se mohli dopustit trestního činu;

- zákazník byl již dříve hlídán ale bezpečnostní agentura od smlouvy odstoupila;
- zákazník nevypadá dost věrohodně (nemusel by nám zaplatit; je patrné, že pravděpodobně nebude dbát našich pokynů);
- finanční odměna není úměrná riziku a nebezpečí které hrozí;
- nejsme schopni poskytnout kvalitní ochranu, výzbroj nebo výstroj.

6. BEZPEČNOSTNÍ PROJEKT OCHRANY OSOB

Po zpracování bezpečnostní analýzy a po vyhodnocení bezpečnostní rizik je nutné připravit již určitý systém ochrany, který musí být koncipován na základě výsledků bezpečnostní analýzy a analýzy rizik. Odpovědní pracovníci musí připravit tzv. bezpečnostní projekt. Při jeho přípravě musí existovat vzájemná spolupráce mezi manažery a členy ochranného týmu, který bude mít chráněnou osobu na starost. Tento projekt musí být odborně a kvalifikovaně vyprojektován, a bude řešit přípravu, personální zabezpečení a vlastní provedení osobní ochrany – bodyguardingu. Projekt obsahuje systém ochrany ze všech hledisek: personální, objektové, organizační, režimové, administrativní, technické a informační bezpečnosti. Součástí bezpečnostního projektu jsou i krizové a havarijní plány a standardní operační postupy, upravující postupy ochranné skupiny pro jednotlivé případy.

6.1. Personální bezpečnost

Základním cílem personální bezpečnosti je ověřit a zabezpečit bezpečnostní způsobilost osob, se kterými přichází chráněná osoba do styku. Ve státní správě se touto otázkou zabývá národní bezpečnostní úřad, ať jako osvědčení pro styk s utajovanými skutečnostmi nebo jako osvědčení o bezpečnostní spolehlivosti. V soukromé sféře tohoto nelze využít, a proto prověrku provádí samotný ochránce a v některých případech se využívá služeb některé z detektivních kanceláří. Vždy ale půjde o ověřování kriminální minulosti, prověření ekonomických, rodinných a sociálních poměrů, pověsti v místě bydliště a pohybu v kriminálním prostředí.

Dalším úkolem pracovníků mající na starost personální bezpečnost je zajišťování školení a výcviku personálu, popřípadě zaměstnanců klienta a v některých případech i klientových rodinných příslušníků.

Součástí zajištění personální bezpečnosti je i poskytnutí ochrany a pomoci při krizových situacích osobám pohybujícím se kolem chráněné osoby.

6.2. Objektová a technická bezpečnost

Objektová bezpečnost představuje zabezpečení všech budov, ve kterých se chráněná osoba pravidelně pohybuje. Především půjde o dům nebo byt klienta, pracovní objekt nebo kancelář, ale může jít i o objekty, kde bydlí jeho rodina a blízcí. Každý takový

objekt musí být zabezpečen z hlediska technického zabezpečení, fyzické ostrahy nebo patrolace a provozně bezpečnostního režimu.

6.3. Organizační bezpečnost

Organizační bezpečnost upravuje způsob ochrany, počet osobních strážců, prostředků, jako jsou vozidla, komunikační prostředky atd. Součástí organizační bezpečnosti je i starost o komunikaci mezi jednotlivými prvky bezpečnostního systému.

6.4. Režimová bezpečnost

Další důležitou součástí bezpečnostního systému je pracovní nebo denní režim chráněné osoby. Jakákoliv aktivita klienta musí být v souladu s bezpečnostními požadavky a technickými podmínkami. Musí existovat spolupráce z obou stran, kdy ochránci musí zajistit adekvátní ochranu klienta. Toho lze dosáhnout i vhodnou úpravou pracovního a denního režimu klienta, avšak klient by neměl být příliš omezován.

Plánování je nezbytným způsob, jak zajistit kvalitní režimovou ochranu. Výsledkem plánování bude plán obsahující přesný denní program a programy jednotlivých schůzek, jednání nebo jiných pracovních aktivit. V plánu by mělo být uvedeno, kdy a kde se bude schůzka konat, kdo se jí zúčastní, jak dlouho bude trvat a další důležité skutečnosti a podrobnosti s tím související.

Druhým důležitým bodem režimové bezpečnosti je nastavení a monitoring režimu kolem klienta tak, aby se mohly ke klientovi dostávat pouze spolehlivé osoby nebo osoby pod dohledem. Ochránka musí zajistit způsob stravování klienta, využívání volného času, rodinné záležitosti a upravit režim tak, aby byla zajištěna klientova maximální bezpečnost.

6.5. Administrativní bezpečnost

Základním principem administrativní bezpečnosti je ochrana dokumentů o klientovi a věcí, které s ním mohou souviset, zabránit kompromitaci klienta, prozrazení jeho aktivit nebo způsobu ochrany.

Součástí administrativní bezpečnosti je kontrola došlých zásilek a balíčků, jež by mohly obsahovat výhružky a eventuálně by v nich mohly být nastraženy výbušné systémy. Pro detekci takových dopisů a balíčků se používá specifických indicií, postupů, speciální techniky, například rentgeny a detektory. Při manipulaci se vždy musí postupovat podle

předem daných pravidel, aby se zabránilo znehodnocení případných kriminalistických stop nebo aby nedošlo k aktivaci výbušnin.

6.6. Informační bezpečnost

Důkladné zajištění informací je podstatné jak pro utajení samotného systému ochrany, tak i ochrany soukromí klienta. Způsob zajištění informační bezpečnosti vyplývá ze systému ochrany, ale i pracovního prostředí.

Prvním důležitým krokem je zajištění komunikační techniky, jako jsou telefony, mobilní telefony, faxy, počítače nebo vysílačky. K této ochraně se využívají speciální scamblery, rušičky, generátory šumu nebo kryptografické programy. Setkáme se i s prováděním tzv. obranně technické prohlídky, která je zaměřena na odhalení zpravodajské techniky – štěnic, mikrokamer. Je tedy nutností zajistit všechny pracovní i soukromé prostory využívané klientem popřípadě jeho rodinou.

Druhým krokem je ochrana informací o systému ochrany klienta, jelikož jakýmkoliv prozrazením postupů by mohla být tato ochrana narušena.

Posledním prvkem systému zabezpečení ochrany informací je ochrana programu klienta. Prozrazení programu může mít za následek možnost přípravy útočníka na provedení útoku. Pokud nelze program dostatečně utajit, je nutné, aby byla zpřísněna veškerá bezpečnostní opatření použitá při zajištění akce. [2]

7. OSOBNOST PROFESIONÁLNÍHO STRÁŽCE

Vybírá-li se vhodný jedinec na pozici osobního strážce, jsou na něj kladeny velmi náročné požadavky. Především musí jít o člověka disponujícího dobrou fyzickou zdatností, velmi dobrou psychickou a zdravotní způsobilostí. Dále musí být schopný samostatně koncepčně a organizovaně pracovat.

Pro tuto práci potřebujeme inteligentní, vysoce schopné jedince s dostatečně velikou osobní kázní, co se týče alkoholu, kouření, drog, ziskuchtivosti či chlubitosti. Po psychické stránce musí jít o člověka vyrovnaného a uvážlivého, který nejedná zbrkle. Osobní ochránce musí být trpělivý, musí být schopen se za jakékoliv situace plně soustředit. Bodyguard musí být do jisté míry agresivní, nikoliv však nadměrně či nepřirozeně. Dále by neměl být tvrdohlavý a samolibý.

Je nutné si uvědomit, že hlavním kritériem při výběru kvalitního osobního ochránce není velký fyzický vzrůst a jeho objem svalové hmoty. Především je nutné, aby disponoval celou řadou jiných schopností a hlavně, aby splňoval podmínky po psychické stránce.

Fyzická zdatnost se testuje pomocí různých fyzických testů, ať už jde o běh, plavání či jiné zkoušky. Psychická způsobilost je ověřována celou řadou psychologických testů, které by měly ukázat, zda se daný jedinec na danou pozici osobního strážce hodí či nikoliv. Nesmíme zapomínat, že dobré fyzické kondice lze určitým tréninkem dosáhnout, avšak po psychické stránce osobu podle požadavků nepředěláme.

Bývá častým zvykem, že osobními strážci se zpravidla stávají bývalí členové z řad policie, popřípadě z vojenské či jiné podobné služby (např. z BIS⁴). Tito lidé mají tu výhodu, že již absolvovali řadu potřebných výcviků a testů. Také se o něco lépe orientují v dané problematice. Avšak tato skutečnost nemusí být vždy pravidlem a osobním ochráncem se může stát i jiná osoba nemající žádné podobné zkušenosti. Dnešní doba si vyžaduje, aby osobní ochránci komunikovali alespoň jedním cizím jazykem, a to především angličtinou. Podle mého názoru lze do budoucna očekávat, že na ochránce budou kladeny stále větší nároky, a že bude nutností pro výkon osobní ochrany ovládat alespoň dva cizí jazyky.

⁴ BIS – Bezpečnostní informační služba

7.1. Příprava bodyguarda

Stát se osobním strážcem znamená v první řadě uspět u velice náročného výběrového řízení. Každá bezpečnostní agentura má svá vlastní kritéria pro výběrové řízení. Při tomto výběrovém řízení se klade důraz především na dobrou fyzickou zdatnost, psychickou a zdravotní způsobilost, osobní odpovědnost, spolehlivost, sebeovládání, schopnost samostatné koncepční a organizační práce aj. Každý takto přijatý osobní strážce musí potom projít velmi náročným a také samozřejmě finančně nákladným výcvikem.

Příprava osobního ochránce zahrnuje: fyzickou přípravu, speciální sebeobranu, střeleckou přípravu, taktickou přípravu, speciální řidičskou přípravu, studium společenského chování, studium právních norem a další související obory.

Fyzická příprava

Pod pojmem fyzická příprava si nesmíme představovat jen získání, udržování popřípadě zlepšování fyzické kondice, ale zahrnujeme do ní i různá uvolňovací cvičení, přípravu postřehu, který je u osobních ochránců velice důležitý.

Speciální sebeobrana

Při výcviku sebeobrany se především zaměřujeme na kombinační prvky úderových technik, na umění rychle rozpoznat a zastavit případný útok. Neméně důležité je znát i různé způsoby vyproštění, zadržení, sražení či stržení.

Střelecká příprava

Jelikož zbraně jsou každodenní součástí práce osobních strážců, kromě základního střeleckého výcviku musí bodyguard umět zacházet se zbraní i za ztížených podmínek, jako je střelba jednou rukou, střelba za snížené viditelnosti (šero, tma, opar aj.). Dokonale musí ovládat střelbu za pohybu a v různých nestandardních podmínkách (pády), které se během poskytování osobní ochrany často vyskytují.

Taktická příprava

Cílem tohoto výcviku je, aby osobní ochránce dokázal rozpoznat sebeobrannou situaci, uměl pracovat s klientem tj. klienta ochránit a ubránit. Umět dokonale využít prostředí (terén, úkryty) a technické prostředky je pro bodyguarda také nesmírně důležité. Částečně se tomuto může naučit, ale především pro to člověk musí mít cit, vlohy a nadání. Další věcí, bez které se bodyguard neobejde a kterou se lze taky jen částečně naučit, je

umění improvizace. Jde o schopnost včasné, dostatečně rychle a správně zareagovat na neočekávanou situaci, při které musí umět využít všechny dostupné prostředky.

Speciální řidičská příprava

Osobnímu ochránci nestačí mít jen základní znalosti a dovednosti s řízením motorového vozidla. Musí dokonale znát jeho parametry, možnosti a schopnosti. Musí mít možnost si vozidlo vyzkoušet a měl by projít školou náročného způsobu jízdy a smyku. Také se musí naučit rozpoznat, zda je jeho vozidlo někým sledováno, a pokud ano, musí umět podniknout řádná opatření (ujet). Na druhou stranu i bodyguard se musí naučit nenápadně s vozidlem někoho sledovat.

Studium společenského chování

Vystupování bodyguarda na veřejnosti musí odpovídat profilu jeho klienta a konkrétní společenské situaci s přihlédnutím k otázkám bezpečnosti – a to v oblasti chování, jednání, oblékání, celkového zjevu aj.

Zvláštnost společenského chování bodyguarda spočívá v tom, že klienta chrání nejen fyzicky, ale k jeho práci patří i ochrana klientovy prestiže a společenského postavení. Osobní ochránce musí zapadnout bez problémů do jakéhokoliv prostředí, ať už jde o pracovní či společenské.

Studium právních norem

Pro bodyguarda je nesmírně důležité, aby dokonale znal všechny právní normy a předpisy, podle kterých se při své práci řídí a které musí striktně dodržovat. Jde například o znalost paragrafů, jako je paragraf hovořící o omezování osobní svobody, o zadržení pachatele, nutná obrana, krajní nouze a celá řada dalších.

Ostatní obory

Osobní ochránce při své práci využívá nejen shora uvedené znalosti a dovednosti. Existují ještě další obory, se kterými se při výkonu své činnosti setkává. Důležitá je především znalost psychologie, kriminalistiky, kriminologie, první pomoci, základní znalost technických prvků využívaných při práci aj.

Každý by si měl uvědomit, že stát se osobním strážcem neznamena mít jen dobrou fyzickou kondici, ale bodyguard musí disponovat celou řadou schopností a dovedností, které samozřejmě musí neustále trénovat a zlepšovat. Jako každá jiná práce i tato si vyžaduje, aby se osobní strážce neustále vzdělával.

7.1.1. Fyzická příprava

Jedním ze základních předpokladů, kterými musí bodyguard disponovat je dobrá fyzická kondice. Pokud bodyguard není zrovna ve službě, musí každopádně část svého volného času věnovat právě k získání, udržování a zlepšování své fyzické kondice. K tomu může využít celou řadu sportů. Je mnohem lepší tyto sporty kombinovat a střídat, protože každý je zaměřen na něco jiného, ať už jde o rychlost, výdrž, koncentraci, dynamiku, sílu a jiné.

Osobní strážce by se měl věnovat posilovacím cvičením, při kterých získává sílu, plavání a běhání, které zlepšují výdrž. Pro zdokonalení koncentrace a dynamiky je například velmi vhodný squash. Bodyguard by se neměl vyhýbat ani dalším jiným sportovním činnostem jako je fotbal, tenis, spinning, aj.

Do této části přípravy zahrnujeme i zlepšování postřehu, bez kterého se při své práci neobejde. Ten lze trénovat prostřednictvím speciálních her a cvičení. Různá cvičení a hry lze také využít ke zlepšování koncentrace, vnímání a orientace. Tady bude záležet na každém jedinci, který ze způsobů přípravy si vybere a který mu bude nejvíce vyhovovat.

7.1.2. Speciální sebeobrana

Při práci jako je osobní ochrana často osobní strážci musí využít některých prvků sebeobrany. Kromě základů sebeobrany by se měli při výcviku zaměřit na:

- sebeobranu beze zbraně;
- sebeobranu se zbraněmi;
- sebeobranu s obrannými prostředky;
- boj s využitím improvizovaných prostředků.

7.1.2.1. Sebeobrana beze zbraně

Palné zbraně jsou samozřejmě nezbytnou součástí při práci osobních ochránců, ale je lepší pokud k jejich použití nemusí dojít. Proto by se měl osobní ochránce naučit boji, při kterém využije jen své tělo. Půjde o tzv. boj beze zbraně, jak se souhrnně říká technikám kopů, úderů, krytů, chvatů, strhů, páčení a tak dále. Bodyguard musí ovládat takové techniky, které jsou účinné, jednoduché, krátké, případně tiché. Avšak výcvik neozbrojeného boje je značně problematický.

Velký důraz je kladen například na zvládnutí techniky úderů. Aby byl úder dostatečně účinný, musí být proveden správným způsobem. Úder by měl být vždy

dostatečně silný, proveden správnou rychlostí (v rychlosti je síla), správnou úderovou plochou a přesně umístěný.

7.1.2.2. Sebeobrana se zbraněmi

Bodyguard se při výkonu své činnosti neobejde bez kvalitní výzbroje. Základem takovéto výzbroje je osobní zbraň zpravidla pistole, záložní zbraň, čímž bývá buď pistole menší ráže a velikosti než hlavní zbraň, nebo chladné zbraně zpravidla speciální útočné nože universálního použití. Umět správně tyto zbraně použít není jednoduchou záležitostí. Každý bodyguard musí proto projít náročným výcvikem, ve kterém by se měl naučit s těmito prostředky správně zacházet.

7.1.2.3. Sebeobrana s obrannými prostředky

Pokud jde o sebeobranu s obrannými prostředky máme tím na mysli využití obranných sprejů (slzotvorný, pepřový), elektrických paralyzérů a úderových prostředků (obušek, teleskopický obušek, boxer či tonfa).

K tomu, aby útok a obrana byly účinné, nestačí jen mít u sebe tyto obranné prostředky, ale základem je, umět tyto prostředky řádně a efektivně využít. Právě naučit se s nimi zacházet a správně je použít je cílem tohoto výcviku, kterým by bodyguard měl projít.

7.1.2.4. Boj s improvizovanými prostředky

Toto je oblast zvláštního výcviku. Existuje nekonečně mnoho způsobů, jak využít různé předměty denní potřeby jako zbraň. Jde pak o tzv. improvizované zbraně. Je až překvapivé, jakou pevnost mají materiály, pokud přijdete na to, jak je správně použít. Propisovací tužka, vložená do dlaně a skrytá prstem, dokáže způsobit i závažná zranění a tím útočníka zneškodnit. Dalšími takovými prostředky mohou být například tyče, chemikálie, klíče, deštníky a jiné.

Jak již bylo výše zmíněno je důležité si uvědomit, že ke kvalitnímu výkonu osobní ochrany nestačí bodyguardovi jen to, že disponuje skvělou fyzickou kondicí. Ta je mu k ničemu, pokud ji neumí vhodným způsobem využít. A právě k tomu je určen výcvik sebeobrany a speciální sebeobrany. Zároveň by se zde měl naučit manipulaci a využití zbraní a dalších prostředků, se kterými při své práci přichází do styku.

7.1.3. Střelecká příprava

Každý osobní strážce musí umět dokonale manipulovat se střelnými zbraněmi. A to nejen se zbraní hlavní, ale i se zbraní záložní, která bývá zpravidla menšího rozměru. Cílem střelecké přípravy není se jen naučit trefit daný cíl, ale jde o mnohem náročnější výcvik zahrnující celou řadu úkonů související se zbraněmi.

Nejdříve se musí ochránce naučit zbraň rozebrat, poskládat a udržovat ji tak, aby byla vždy připravena k okamžitému použití. Po zvládnutí těchto prvotních úkonů následuje zvládnutí základní manipulace se zbraní. Tato fáze přípravy obsahuje kontrolu střeliva a plnění zásobníku, zasunutí zásobníku do zbraně, nabití, ukládání zbraně do pouzdra, vybití a kontrolu zbraně. Od správného úchopu zbraně přes základní postoj při střelbě se přejde k výcviku mířené střelby. Dále je nutné zvládnout taseň zbraně, přenášení střelby, stranové změny postoje, střelbu z různých pozic, střelbu z krytu, střelbu na překrytý cíl, pohyb se zbraní a střelbu za pohybu, střelbu na pohybující se cíl, střelbu za ztížených podmínek, přebíjení a další úkony související s palnou zbraní. Pochopit princip funkce zbraně.

Nácvikem je nutno si zafixovat přesnou, bezpečnou a rychlou střelbu v ochranném týmu, krizových situací a při ochraně klienta. Ochránce by se měl tak naučit bezpečně zacházet a manipulovat s jakoukoliv střelnou zbraní (mechanická, plynová, palná).

7.1.4. Taktická příprava

Co si vůbec pod slovem taktika představit? Z časového hlediska je taktika momentální řešení dané situace s dílčím účinkem do budoucna. Prioritou je okamžité řešení.

Náplní jakékoliv taktiky jsou co nejoptimálnější způsoby použití technických prostředků. Jednoduše řečeno technika říká, co použít, a taktika, jak to použít. Taktická příprava se týká především těchto oblastí:

- prevence a předcházení vzniku rizikových situací;
- vytvoření co nejvýhodnějších podmínek na počátku střetnutí;
- optimální reagování na změny vývoje;
- zajištění nutných úkonů po skončení situace.

Půjde tedy o nácvik způsobu ochrany klienta v ochranných formacích za různých situací a při krizových událostech. Dále je nutné naučit se způsobům evakuace klienta a

reakcím na případný útok nebo hrozbu. Vše je pak nutné spojit s naučenými dovednostmi z ostatních výcvikových fází a navzájem je dokonale secvičit. Tato fáze výcviku je nejdůležitější, a samozřejmě nejdelší a nejnáročnější.

7.1.5. Speciální řidičská příprava

Bez ohledu na to, zda osobní ochránce bude vykonávat funkci řidiče, je řízení vozidla jednou ze základních činností, kterou musí každý ochránce disponovat. Nepůjde tedy jen o zvládnutí běžné základní manipulace s vozidlem. Často se bude jednat o speciálně upravená vozidla mající zpravidla lepší jízdní vlastnosti. Mezi speciální vozidla řadíme opancěřovaná auta či limuzíny. Ochránce musí být dokonale seznámen s parametry používaného vozidla, s jeho možnostmi a schopnostmi. Také se musí naučit standardní operační postupy pro vystupování a nastupování klienta, pro jízdu v koloně aut. Nesmí chybět tzv. škola smyku, ofenzivní a defenzivní jízda.

7.1.6. Studium společenského chování

Osobní strážci se velmi často pohybují na významných akcích a společenských událostech, kam musí doprovázet své klienty. Bezpodmínečně se musí pohybovat přirozeně a tak aby co nejvíce splynuli s davem. Je tedy nezbytné, aby vystupování bodyguarda odpovídalo profilu jeho klienta a společenské situaci, ve které se spolu nacházejí. Mezi základní znalosti z oboru společenského chování patří zejména stolování, oblékání, diplomatického jednání a znalost průběhů slavnostních obřadů a jednání.

7.1.7. Studium právních norem

Základním předpokladem efektivní práce ochránce je znalost práva dané země, kde se pohybuje. Bezpodmínečnou nutností je znalost právního rámce výkonu činnosti bezpečnostních služeb. Dále je pak důležitá znalost právního řádu upravující povinnosti a práva vzhledem k ochraně života, zdraví, majetku a jiných oprávněných práv klienta nebo osoby ochránce. Neznalost právní úpravy může přinést ochránci samému nebo klientovi řadu problémů, a tím by mohlo dojít k ohrožení celého průběhu zakázky.

7.1.8. Bezpečnostní strategie

Bezpečnostní strategie patří často k opomíjeným částem práce osobního strážce, přestože by měla být hlavní náplní jeho činnosti. Oproti taktice je strategie z časového hlediska řešení situace s perspektivním a dalekosáhlým dopadem do budoucna.

Strategie je řízení určité činnosti k dosažení základních stanovených cílů. Jde převážně o teoretickou disciplínu. Bezpečnostní strategie obsahuje preventivní, proaktivní⁵, zpravodajské a organizační postupy, kterými se musí tým osobních strážců co nejpřesněji řídit při provádění ochranných opatření.

7.1.9. Základy psychologie

Základní znalosti psychologie jsou pro ochránce důležité především k tomu, aby uměl odhadnout z chování a vystupování osob jejich pocity. Potom je lépe schopen rozpoznat osoby, které by mohly být zdrojem problémů, a takovým osobám může pak věnovat zvýšenou pozornost. Včasným vyhodnocením a adekvátní reakcí může zkušený ochránce útočníka od útoku odradit nebo ho předem znemožnit.

7.1.10. Znalost první pomoci

Postupem času se ukázalo, že bez znalosti a praktické dovednosti poskytnutí první pomoci se žádný osobní ochránce neobejde. Jelikož ve většině případů je nereálné, aby v každé skupině byl přítomen zkušený zdravotník, musí každý bodyguard absolvovat alespoň kvalitní zdravotnický kurz, který by měl zahrnovat poskytování první pomoci, poučení o běžných lécivech, informace o nejčastějších zraněních a onemocněních. Osobní strážce musí umět poskytnout první pomoc a ošetření nejen při zranění klienta následně po útoku, ale i při autonehodě nebo při jakýkoliv zdravotních potížích klienta nebo i lidí v jeho okolí. Prvním a nejdůležitějším pravidlem při poskytování první pomoci je sledování posloupnosti jednotlivých nutných úkonů, které musí být zautomatizovány.

7.1.11. Znalost používání technických prostředků

Každý osobní strážce by měl být před výkonem své činnosti vždy seznámen se všemi technickými prostředky, které může při své práci využít. Musí s nimi umět manipulovat a vždy je dostatečně a maximálně využít. Mezi technické prostředky patří například vysílačky, tísňová tlačítka, odposlechová zařízení, spojovací technika aj.

⁵ Proaktivní opatření jsou nádstavbou na systém prevence a zahrnují systémy Threat Assessmentu (vyhodnocování hrozeb) a Protective Intelligence (ochranné zpravodajství).

8. ZÁSADY LOGISTIKY

Aby osobní ochránce svému klientovi zajistil maximální bezpečnost, nestačí mu jen být dokonale obeznámen s případem, vše měl kvalitně připraveno a ovládal taktiku a techniku osobní ochrany, ale musí mít i kvalitní výzbroj a výstroj. Nejde o to, aby osobní ochránce byl vždy vybaven tou nejmodernější a nejnovější výzbrojí a výstrojí, ale musí mít takovou, která nejvíce jeho činnosti vyhovuje a se kterou umí manipulovat. A co musí mít bodyguard k dispozici? Jsou to hlavně tyto prostředky:

- palné zbraně – pistole;
- chladné zbraně – nože, dýky, multifunkční nože;
- doplňkové prostředky – obranné spreje, elektrické paralyzéry, aj.;
- improvizované zbraně - klíče, psací pero, větší špendlík, aj.;
- vybavení pro stav nouze – tísňové tlačítko, lékárnička, signalizační prostředky, aj.;
- spojovací technika – mobilní telefony, vysílačky;
- optika, odposlech, naslouchání;
- vozidla;
- výstroj – oblečení, obuv.

Dnešní doba nabízí nepřehledné množství zboží a druhů, z kterých osobní strážce může vybírat svoji výzbroj. Je absolutně nereálné seznámat s každou zbraní či jiným technickým vybavením, které jsou využívány pro účely osobní ochrany. Z důvodu velké škály výrobků poskytovaných na dnešním trhu si může každý bodyguard vybrat právě ten, který bude právě jemu nejvíce vyhovovat. Samozřejmě najdeme určité druhy, které patří mezi nejpoužívanější. Výzbroj a výstroj používaná v naší republice bude jiná, než je používaná jinde ve světě. Každý stát přistupuje k osobní ochraně jiným způsobem a proto je i výběr použitých prostředků rozdílný. Tak například cílem našich osobních ochránců je snaha co nejméně svou zbraň ukazovat. Z toho důvodu si vybírají menší zbraně, které je možno lehce schovat. Ale existují i země, kde je tomu pravým opakem. Příkladem tomu jsou především bodyguardi ze Středního východu, kteří své zbraně neskrývají, nejsou nuceni při výběru se ohlížet na velikost a preferují mohutnější zbraně např. samopaly. Výběr výzbroje a výstroje bude vždy přizpůsoben požadavkům jednotlivých ochránců.

8.1. Výzbroj bodyguarda

8.1.1. Palné zbraně

Při výběru palné zbraně by měla být ochráncům ponechána jakási volnost, aby si vybrali takové modely, které jim budou nejvíce vyhovovat. Členům větších ochranných týmů se doporučuje používání standardizované výzbroje a zbraně stejné ráže. Je tak umožněno provádět jednotný výcvik nebo použití jednoho druhu střeliva. Základ kvalitní výzbroje je tvořen palnými zbraněmi. Každý ochránce by měl mít vždy u sebe hlavní a záložní zbraň. Obě dvě musí být vždy připraveny k okamžitému použití.

8.1.1.1. Hlavní zbraň

Každá hlavní zbraň musí splňovat několik základních hledisek. Zbraň musí být spolehlivá, přesná, snadno ovladatelná, její obsluha musí být jednoduchá a důležitý je i tvar zbraně. Vhodně zvolený tvar pak ulehčuje manipulaci se zbraní. Vždy musíme vybírat kvalitní zbraň od renomovaných firem.

Otázkou je, která zbraň bude nejvhodnější. Zda-li se bude preferovat pistole či revolver. V našich podmínkách se dává přednost jednoznačně pistoli před revolverem⁶. Ačkoliv se s revolverem snadno manipuluje a je spolehlivý, jeho nevýhodou omezující jeho použití je skutečnost, že je těžší a oproti pistoli rozměrnější. Hlavní zbraní by měla být samonabíjecí pistole celokovové konstrukce nebo s rámem z polymeru, případně z lehkých slitin. Zbraň musí mít velkokapacitní zásobník.

Z hlediska ranivosti a průbojnosti se doporučuje ráže výkonná. Ráže je rozměr vnitřního průměru vodící části hlavně střelných zbraní a uvádí se v milimetrech, popř. v palcích. Preferuje se tedy ráže 9 mm (9 x 19) známější pod názvem *Luger* případně *Parabellum*, dále pak 40 S&W (10mm) nebo 45 ACP (11,45 mm). Nejpoužívanější jsou právě první dva zmiňované typy. V prvním případě jde o ráži rozšířenou po celém světě, bezkonkurenční je její hmotnost a velikost střeliva, šíře výrobců a jednotlivé modifikace střeliva. Zanedbatelná není ani cena munice. Další velkou výhodou mluvící pro ráži 9 mm Luger je obrovské množství zbraní konstruovaných pro tuto ráži.

⁶ Revolver – víceranná palná zbraň s náboji uloženými v otočném válci za hlavní.

Pistole – krátká palná zbraň, jednoranná nebo víceranná, obvykle samonabíjecí se zásobníkem.

CZ 75 D COMPACT

Mezi jednu z nejoblíbenějších pistolí používaných nejen u nás, ale i ve světě je pistole CZ 75 D COMPACT (viz obr.1) z dílny České Zbrojovky a.s., Uherský Brod. Splňuje náročná kritéria moderního způsobu střelby, její hmotnost a rozměry ji předurčují právě pro osobní ochranu a především pro dlouhodobé nošení. Má dostatečnou kapacitu zásobníku a je přesná. Jako každá jiná zbraň, tak i tato nemůže být stoprocentní a najdeme u ní malé nedostatky. K této zbrani existuje i příslušenství např. KADET, SIMMUNITION, které zlepšují a rozšiřují její vlastnosti.

Obr. 1 CZ 75 D COMPACT

GLOCK 19

Rakouská firma Glock vyrábí celou řadu pistolí odolných vůči mechanickému namáhání, vysokému počtu výstřelů a vůči dalším vlivům, které mohou u zbraní snižovat jejich funkčnost. K osobní ochraně se používá typ GLOCK 19 ideální pro skryté nošení (viz obr.2). Jde o zbraň mající extrémně nízkou hmotnost a velice příjemně padne do ruky.

Obr. 2 GLOCK 19

SigSauer P 226

Jde o služební zbraň (viz obr.3) vyráběnou švýcarskou firmou Sig a německou firmou Sauer a syn. Tato pistole dosahuje po celém světě nejvyšších stupňů hodnocení a je zařazena do výzbroje drtivé většiny policejních a zvláštních jednotek ve světě. SigSauer P226 má spolehlivou robustní konstrukci, velmi dobře se drží a při střelbě se chová velmi klidně i přes svou poměrně nízkou hmotnost. Má dvouřadý zásobník s kapacitou 15 nábojů.

Obr. 3 SigSauer P 226

Heckler & Koch PSP

Německá firma Heckler & Koch vyrábí pistole H & K PSP (viz obr.4). Jde o obecné označení zbraně, která byla zkonstruována na základě veřejné soutěže. Zbraň v sobě spojuje výhodu jednoduché obsluhy a pohotovosti revolveru, velkou kapacitu zásobníku a nízký zpětný ráz dobré automatické pistole. Těmito zbraněmi jsou vybaveny

taky speciální policejní i vojenské jednotky po celém světě a zbraň je přezdíváno „zbraň profesionálů“. Za zmínku stojí typ H & K P7 M8/M13 (Magazinkapacita – kapacita zásobníku 8 nebo 13), jehož cena je poměrně vysoká, avšak adekvátní její kvalitě.

Obr. 4 H & K P7 M13

Základní informace o výše zmíněných hlavních zbraních jsou uvedeny v příloze P IV. To je jen zlomek toho, co nejen náš ale i zahraniční trh poskytuje.

8.1.1.2. Záložní zbraň

Každý osobní ochránce ze státního i soukromého sektoru by měl mít vždy u sebe záložní zbraň, která by měla být co nejmenší. Její použití je určeno na krátkou nebo bezprostřední vzdálenost. Jednou z dobrých záložních zbraní je pistole v ráži .22LR (long rifle; 5,6 mm).

CZ 2075 RAMI

Je to subkompaktní⁷ obranná pistole ve výkonné ráži 9 mm Luger, vhodná pro služební i civilní skryté nošení (viz obr.5). Zásobník na 10 nebo 14 nábojů.

⁷ Subkompaktní pistole: pistole menších rozměrů, zpravidla s kratší hlavní a rukojetí na úkor kapacity zásobníku. Používá se zejména jako zbraň záložní.

Obr. 5 CZ 2075 RAMI

Glock 26

Nejrozšířenější záložní zbraní z řady pistolí Glock je pistole G 26 v ráži 9 mm Luger se standardním zásobníkem na 10 nábojů (viz obr.6).

Obr. 6 GLOCK 26

Beretta 87 Cheetah

Jde o malou samonabíjecí zbraň v ráži .22 LR vyrobené italskou firmou Beretta. Jde o samonabíjecí zbraň, dle provedení s kapacitou 8-10 nábojů. Její velikost a hmotnost umožňují skryté nošení (viz obr.7).

Obr. 7 Beretta 87 Cheetah

Základní informace o výše zmíněných záložních zbraních jsou uvedeny v příloze P V

8.1.1.3. Speciální palné zbraně

Do kategorie speciálních střelných zbraní spadají samopaly, brokovnice, útočné pušky a jiné. Současné legislativní úpravy v civilním sektoru, do něhož spadají civilní bezpečnostní agentury a osobní strážci, neumožňují používání těchto zbraní. U nás je možno používat příslušníci státních speciálních jednotek, a to vždy jen jeden či dva členové týmu.

Heckler & Koch MP-5

Velmi oblíbenou speciální zbraní je samopal Heckler & Koch MP-5 (viz obr.8). Samopal je automatická zbraň, která na jedno stisknutí spouště vystřelí dávku několika výstřelů. H & K MP-5 je atraktivní díky výborné ovladatelnosti, přesnosti, kompaktnímu provedení a schopnosti přidání celé škály speciálních doplňků. Tento samopal se nabíjí střelivem do pistolí a drží se podobně jako pistole, jen je opatřen ramenní opěrkou, která výrazně zpřesňuje střelbu. Většinou se střílí krátkými dávkami po dvou nebo třech výstřelech, pouhým ovládním spouště. Tento samopal existuje hned v několika konfiguracích, například MP5A2 s pevnou opěrkou, MP5A3 s teleskopickou opěrkou, MP5SD s tlumičem a jiné.

Obr. 8 H & K MP-5

Základní popis jednotlivých zbraní zmíněných v textu je uveden v příloze P V.

8.1.1.4. Nošení zbraně

Nejen osobnímu ochránci se nabízí několik variant, jak může svoji palnou zbraň nosit. Nelze doporučit jen jeden způsob nošení zbraně z toho důvodu, že každý ochránce nemá stejnou postavu. Právě postava je rozhodujícím kritériem při výběru způsobu nošení zbraně. Musíme zvážit, jak je osoba vysoká, zda-li jde o člověka se širším hrudníkem s mohutnými svaly či naopak s méně rozměrným hrudníkem a další jiné fyzické rysy člověka. Rozdíl bude i v tom, zda nositelem zbraně bude žena či muž. Ženy to mají oproti mužům o to horší, že mají jinou postavu a velmi často nosí přiléhavější oblečení. Zbraň musí mít upevněnou tak, aby nešlo při zběžném pohledu poznat, že jsou ozbrojené.

Tak jako máme možnost výběru zbraní, tak můžeme vybírat z celé řady prostředků určených k nošení zbraní. Například pouzdro pro pistoli s dvojitým jištěním, opaskové pouzdro s pryžovou vložkou, opaskové pouzdro z kůže, taktické pouzdro a mnoho dalších.

Můžeme říct, že existují dva hlavní způsoby nošení zbraně. V pouzdře na opasku a v pouzdře v podpaží. Každý způsob má své výhody i nevýhody. Podpažní pouzdra v zásadě existují dvojího typu. Jednak s hlavní nošenou dolů a vytažením pistole vpřed do strany, překonáním odporu pružin všítych do materiálu pouzdra či otočením segmentu pouzdra do polohy vhodné pro vytažení, a pouzdra s hlavní nošenou vzhůru vzad a pažbou pistole směřující dopředu. Z druhého typu podpažního pouzdra se zbraň vytahuje buď překonáním tlaku pružiny všítych do horního okraje materiálu pouzdra, nebo tahu gumy, nebo uvolněním pojistného řemínku. Podpažní pouzdra jsou především pro štíhlé lidi bez výrazného svalstva. Ale i těmito lidem to nemusí vždy vyhovovat a je nutné aby si toto

nošení předem vyzkoušeli a zvykli si na něj. Dnes již jde o překonaný způsob nošení zbraně.

K tomu, aby se pistole nosila na opasku, je nutné mít vysoce kvalitní opasek a pouzdro by mělo být z pevné a kvalitní kůže nebo plastu. Pouzdro by nemělo být umístěno přímo na boku, ale ani ne v úplné rovině zad. Každý si musí najít pozici, která mu bude nejvíce vyhovovat. Pouzdro je konstruováno tak, že pažba pistole je mírně skloněna vpřed. Záložní zbraň se může nosit buď skrytě v „podvazkovém pásu“ na těle, nebo na přední straně břicha. A pokud máme u sebe jen tuto záložní zbraň, tak by se měla nosit tam, kde se nosí hlavní zbraň.

Najde se jen málo osobních strážců, kteří k nošení hlavní zbraně používají podpažní pouzdra. Mnohem častější je nošení zbraně v opaskovém pouzdře (viz obr.9 a 11). Záložní zbraně se pak nosí buď v kapsách speciální výstroje (košile, bunda, sako) nebo pak upevněné v pouzdrech na končetinách, a to na předloktí, ale mnohem častěji nad kotníkem (viz obr.12) K nošení zbraně lze použít i upravené ledvinky, do kterých se zbraň schová. Toho se využívá například v případě, je-li bodyguard sportovně oblečen. Ženy k nošení hlavní zbraně používají taktéž opaskové pouzdra (viz obr.10). Zbraň ale mají umístěnou v zadu o něco výš než muži. Tento způsob nošení zbraně jim částečně komplikuje příjemné sezení a musí si na to zvyknout. Vedlejší zbraň nosí stejně jako muži, velmi často také v doplňcích, jako společenské kabelky (viz obr.13), ledvinky aj. (viz obr.14).

Každý musí nakonec nošení své zbraně a její výběr podřídit svým schopnostem, tělesným proporcím a mnoha dalším faktorům.

Obr. 9 Opaskové pouzdro

Obr. 10 Ženské opaskové pouzdro na hlavní zbraň

Obr. 11 Opaskové pouzdro na hlavní zbraň

Obr. 12 Nožní pouzdra na záložní zbraň

Obr. 13 Speciálně upravená dámská kabelka na zbraň

Obr. 14 Speciální ledvinka a diář na zbraň

Střelné zbraně patří k základnímu vybavení osobních ochránců ať již ze státního či soukromého sektoru. Nesmíme zapomenout, že nošení a použití střelných zbraní je vždy upraveno příslušným zákonem. Ochránci státního sektoru a policisté mají použití zbraně vymezeno v zákoně o Policii České republiky (zákon č. 283/1991 Sb.). Kdežto nošení a použití střelných zbraní v soukromém sektoru je upraveno zákonem o střelných zbraních (zákon č. 119/2002 Sb. ve znění pozdějších změn a přeписů) a § 13 a §14 trestního zákona. Je tedy patrné, že osobní ochránci působící v soukromém sektoru mají stejné práva a povinnosti při použití zbraně jako kterýkoliv jiný občan.

„Zbraně jsou důležitou pomůckou osobního strážce při jeho úkolu udržet ty, kteří klienta ohrožují, v dostatečné vzdálenosti nebo je eliminovat, jestliže se snaží ke klientovi přiblížit. Z toho vyplývá, že dobrý osobní strážce musí umět tyto zbraně v případě nutnosti rychle vytáhnout a účinně použít. Zároveň si však musí uvědomit, že střelba může začít až tehdy, když selhala jeho snaha hrozbě se vyhnout nebo jí uniknout, a situace začíná být vážná. Vždy je výhodnější nebezpečí předcházet, než ho potom řešit; proto se dobrý osobní strážce snaží vyhýbat situacím, v nichž je potřeba použít zbraní. Když se mnou jednou jistý

novinář dělal rozhovor o službě při ochraně VIP, chtěl vědět, jakou nejlepší zbraň má osobní strážce k dispozici. „Tu, kterou právě drží v ruce, když dojde k útoku,“ odpověděl jsem. Dnes bych zřejmě svou odpověď formuloval jinak. „Tu, jejímuž použití se mohu díky výcviku, zkušenostem a rychlému rozhodování vyhnout, ale v kterou mám naprostou důvěru, kdybych ji musel použít,“ řekl bych.“ [7]

Zbraně jsou důležitou pomůckou osobního strážce při jeho úkolu udržet ty, kteří klienta ohrožují, v dostatečné vzdálenosti nebo je eliminovat, jestliže se snaží ke klientovi přiblížit. Z toho vyplývá, že dobrý osobní strážce musí umět tyto zbraně v případě nutnosti rychle vytáhnout a účinně použít. Zároveň si však musí uvědomit, že střelba může začít až tehdy, když selhala jeho snaha hrozbě se vyhnout nebo jí uniknout, a situace začíná být vážná. Vždy je výhodnější nebezpečí předcházet, než ho potom řešit; proto se dobrý osobní strážce snaží vyhýbat situacím, v nichž je potřeba použití zbraní.

8.1.2. Chladné zbraně

Vedle střelných zbraní patří chladné zbraně k základnímu vybavení každého ochránce. Tyto obranné prostředky mohou posloužit nejen k eliminaci případného útoku, ale mohou být využity i v řadě jiných případů. Bodyguard se může dostat do situace, kdy bude například zapotřebí něco uřezat, přeříznout, otevřít a jiné. Chladnou zbraň lze tedy využít nejen jako záložní zbraň, ale také jako víceúčelový nástroj. Nůž či dýka mohou být použity také jako hlavní zbraň. Půjde především o situace, kdy je použití pistole vyloučené a je nutné nějakým způsobem útočníka paralyzovat. Taková situace může například nastat, nachází-li klient v davu a ochránce je znemožněna jakákoliv manipulace se střelnou zbraní. Je tedy nutné, aby každý osobní ochránce uměl s takovou zbraní manipulovat a uměl ji vhodně využít. K tomu účelu jsou opět bodyguardi speciálně vycvičeni a musí dokonale ovládat techniku boje s nožem.

Dříve než se zmíním o některých chladných zbraních vhodných pro profesi bodyguarda, je nutné vysvětlit, jaký je rozdíl mezi nožem a dýkou, aby nedocházelo k zaměňování těchto dvou pojmů. Nože a dýky se odlišují délkou ostří a primární funkcí použití. Nůž má ostří na celé jedné straně a na druhé maximálně do poloviny a primárně je určen k řezání. Kdežto dýka má ostří z obou stran a primárně je určena k bodnutí a až sekundárně k řezání.

Stejně jako u střelných zbraní si může ochránce vybírat z celé škály výrobků, podobně tomu je i u zbraní chladných. Při výběru by se měl klást velký důraz na kvalitu

použitého materiálu, jak u čepele tak i rukojeti. Čepel by měla být vyrobena z prvotřídní oceli, která mimo jiné dokáže udržet ostří, alespoň o deseticentimetrové délce. Rukojeť musí být dostatečně velká a dobře tvarovaná, aby zaručovala spolehlivé držení. Bodyguard by měl při výběru dát přednost noži či dýce s hladkou čepelí před zubatou. Jeden z důvodů je, že zubaté ostří při lehkém kontaktu nemůže nikdy proniknout do takové hloubky jako nůž s hladkou čepelí. Dále se musí zvážit, zda zvolit nůž otevřený nebo zavírací. Pro bezpečnější manipulaci je výhodnější použít nůž zavírací nebo stlačnou dýku. Bezpečnou a hlavně rychlou manipulaci poskytují nože a dýky s možností otevření pouze jednou rukou. Sami vidíte, že existuje mnoho kritérií, která musí být při výběru brána v potaz.

Mezi firmy nabízející kvalitní nože, používané při osobní ochraně, patří například firma Spyderco, Cold Steel. Od firmy Spyderco to může být model Military či Police (viz obr.15 a 16).

Obr. 15 Spyderco Military Model

Obr. 16 Spyderco Police Model

Pod chladné zbraně zařazujeme i tzv. multifunkční nůž (viz obr.17). Jde o víceúčelový nástroj. Primární funkci má kvalitní nůž se zoubky určený k řezání a ne k bodání. Tento nůž může být doplněn ještě speciálním určeným k rozříznutí strun, lan a jiných materiálů. Multifunkční nůž pak má v sobě ukryty dva šroubováky. Jeden z nich je křížový a druhý je obyčejný, často v kombinaci s otvírákem. Dále by tam mělo být dlátko či nějaký bodec, pilka určena především k řezání tvrdých materiálů, hrubý pilník a nůžky.

Nesmíme zapomenout na to, že každý kvalitní multifunkční nůž musí mít univerzální kleště.

Obr. 17 Nářad'ový nůž Swiss Tool Spirit Plus

8.1.3. Doplnkové prostředky

Osobní strážci používají celou řadu obranných a pomocných prostředků, které můžeme souhrnně nazvat doplnkovými prostředky, které jim umožní s větší intenzitou, ovšem bez větších následků, eliminovat případný útok. Jak již sám název napovídá, nepůjde o prostředky, které bychom mohli použít jako hlavní či záložní zbraně. Avšak i s těmito prostředky musí umět bodyguard zacházet, musí vědět jak je nejlépe použít, aby výsledný efekt byl maximální.

Z doplnkových prostředků osobní strážci převážně používají obranné spreje, elektrické paralyzéry, obušky, ruční baterky, popřípadě jejich vzájemné kombinace.

8.1.3.1. Obranné spreje

K odražení útoku či k paralyzaci slouží také tzv. obranné spreje. Jde o chemické prostředky známe pod názvem „slzáky“ nebo „kasry.“ Tyto spreje jsou naplněny dráždivou látkou. Podle toho jakou chemickou látkou je sprej naplněn, rozdělujeme je na CS, CN a OC. Spreje jsou použitelné pouze proti obličeji útočnicka. Účinky zásahu se projeví se zpožděním 1 - 2 sekund a je nutné s tím počítat.

CS neboli slzný plyn: jde o sprej, který obsahuje umělou chemickou látku Orthochlorobenzalmalonitril (1%). Slzný plyn působí dráždivě na oči a snižuje tak koncentraci. Bezprostřední účinky odezní do 3 minut a konečné do 3 týdnů. Tento obranný prostředek je využíván především policií.

CN: jde o plyn s účinnou látkou chloroacetopfenon působící na dýchací cesty. Následky po jeho použití mohou přetrvat 1 až 3 týdny.

OC neboli pepřový sprej: obsahuje 5% účinné látky Oleoresin Capsicum. Jelikož jde o první sprej, který nezanechává téměř žádné následky, tak je nejčastěji využíván. Paralyzace trvá 20 až 35 minut a konečné odeznění účinků je do 3 týdnů.

Látky CS a CN jsou vyvinuté pro vojenské a policejní účely. Proto osobní ochránci dávají přednost pepřovému spreji (OC). Široké možnosti použití těchto přípravků jsou dány velkou řadou různých balení. Od nejmenších o velikosti rtěnky tj. příruční spreje až po ty největší - plynové granáty aj. Zdravotní nezávadnost těchto prostředků musí být garantována atestem a vyjádřením odboru hygieny Ministerstva zdravotnictví. Vždy je nutné tyto prostředky kupovat v kvalifikovaných obchodech.

Příruční spreje mají několik provedení, které umožňují variabilitu použití (viz obr.18 a 19). Lze je použít ve formě plynu, aerosolu, kapaliny tzv. tekutá střela a nebo ve formě pěny. Podrobnější informace viz příloha P VI.

Obr. 18 Pepřové spreje (poslední ve tvaru rtěnky)

Obr. 19 Pepřový sprej ve tvaru pera

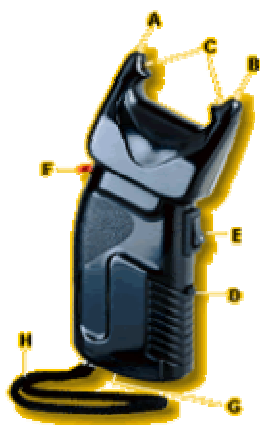
8.1.3.2. Elektrické paralyzéry

Jde o bateriové zdroje elektrického proudu o vysokém napětí, obvykle vybavené hroty a takzvanými „kontrolními elektrodami“, mezi kterými se slyšitelným praskáním a viditelným blýskáním přeskakují jiskry. Zásah proudem o vysokém napětí je přinejmenším bolestivý a zasaženou osobu může na krátkou dobu eliminovat, a tím umožnit ochránci útočníka zneškodnit nebo evakuovat chráněnou osobu. Výhodou elektrického paralyzéry je relativní bezpečnost. Oproti tomu nevýhodou je, že citlivost na elektrický proud je u každého člověka rozdílná a silně závislá na okolnostech. Nejefektivnějšího využití docílíme zásahem na stehenní a prsní svaly, prsty, ruce, krk a nos.

Elektrické paralyzéry se vyrábí ve 3 velikostech:

- malé: 200 000V;
- střední: 250 000 až 300 000 V;
- maxi: 500 000, u nás se vyrábí pod názvem Škorpion (viz obr.20 a 21).

Dnes se již vyrábí moderní paralyzéry kombinované s pepřovým sprejem.

Popis SCORPY 200

- A. stříkácí tryska spreje, první kontaktní elektroda
- B. druhá kontaktní elektroda
- C. testovací elektrody
- D. zajišťovací vypínač elektrické části
- E. spoušť elektrické části
- F. spoušť spreje
- G. víčko prostoru pro baterie a sprej
- H. poutko pro zavěšení na ruku

Obr. 20 SCORPY 200 (kombinace el. paralyzéro a obranného spreje)

Obr. 21 SCORPY 200

8.1.3.3. Teleskopické obušky

Teleskopický obušek (viz obr.22) je speciální úderný prostředek využíváný k eliminaci útočníka. Oproti obyčejným obuškům má teleskopický tu výhodu, že jeho velikost umožňuje snadné a skryté nošení. Této skutečnosti využívají osobní ochránci a teleskopický obušek je součástí jejich výzbroje.

Teleskopický obušek se skládá většinou ze tří do sebe zapadajících tyčí, které se při vysunutí zaseknou v roztažené poloze. Vyroben musí být z velmi kvalitního materiálu, aby

při jeho použití nedošlo k jeho zničení a deformaci. Nejen osobní strážce může obušek využít pro údery, páky, ale i pro odzbrojování a odváděcí techniky. Obušek může být neocenitelným pomocníkem například při přitahování spadlé zbraně, zásobníku, nebo jim lze rozbít sklo a podobně.

Obr. 22 Teleskopický obušek ExB - 26 H (kalený chrom, délka 67 cm)

8.1.3.4. Baterky

Jednou z nezbytných pomůcek bodyguarda je baterka (viz obr.23 a 24), používaná při přerušení elektrického proudu v budovách nebo při pohybu v tmavých prostorách. Sekundárně můžeme baterku použít jako obranný nebo úderný prostředek, a také může sloužit k oslnění protivníka. Baterky by měly mít žárovky z „kryptonovým“ vláknem, kvalitní baterie s dlouhou životností a se schopností rychlého dodání proudu v počáteční fázi zapnutí.

Bodyguard má možnost si vybírat z celé řady těchto výrobků odlišujících se svými rozměry, svítivostí a dobou použitelnosti. Existují baterky v podobě kuličkového pera na baterie typu AAA nebo AA, které jsou velmi praktické. Snadno je schováme, osobní strážce je má neustále po ruce a při manipulaci může takovou baterku držet i v ústech. Baterky s větší intenzitou světla můžeme použít jako světelný nesmrtící obranný prostředek. Podle okolností můžou mít účinný dosah až 10 metrů. Podstatnou nevýhodou je snížený až nulový účinek za plného denního světla.

Obr. 23 Taktická policejní svítilna 1W Luxeon LED

Obr. 24 Bílé světlo-Explorer SBL-201

8.1.3.5. Kombinované obranné (doplňkové) prostředky

Osobní ochránce má v dnešní době možnost výběru z bohaté nabídky všech obranných prostředků, ať již jde pistole, nože, dýky, paralyzéry a jiné. Tato nabídka je ještě navíc rozšířena o tzv. kombinované obranné prostředky, které mají vždy alespoň dvě hlavní funkce.

Trh nabízí například následující kombinované obranné prostředky:

- obušek s elektrickým paralyzérem, případně doplněný bombičkou s dráždivým sprejem;
- elektrický paralyzéry kombinovaný se zábleskovým světlem, nejnověji nabízený i s dráždivým sprejem a sirénou;
- silná baterka použitelná jako obušek.

Tyto kombinované obranné zbraně mohou být účinné tak jako ty jednotlivé, každopádně však vyžadují alespoň základní nácvik ovládání všech funkcí, jelikož jejich manipulace je o něco složitější. Více-funkční přístroje jsou zdrojem zvláštního druhu nebezpečí pro obránce, protože ten má možnost volby a musí přemýšlet nad výběrem, což může zpomalit jeho reakci na útok. Proto je nutné, aby každý osobní ochránce používající tyto prostředky uměl s nimi dokonale manipulovat.

8.1.3.6. Pouta

Dalším doplňkovým prostředkem, který by měl mít osobní ochránce vždy při sobě, jsou pouta. Půjde o tzv. standardní kovová pouzdra. Pro bodyguarda je ale mnohem praktičtější používání tzv. jednorázových poutacích prostředků. V tomto případě je rozdělujeme na plastová jednorázová pouta (viz obr.25) a na provázky se zamykací klíčem z umělé hmoty (viz obr.26). Předností těchto poutacích prostředků je jejich praktičnost. Jde o prostředky malých rozměrů umožňujících snadné nošení. Bodyguard je má tak neustále k dispozici.

Obr. 25 Jednorázová pouta

Obr. 26 Několikanásobně použitelná nylonová pouzdra s konektorem

8.1.4. Improvizované zbraně

Při výkonu činnosti osobní ochrany je velmi důležité, aby bodyguard uměl rychle zareagovat na nečekané situace, do nichž se může i s chráněnou osobou dostat. Pohotovost spočívá i v tom, že bodyguard musí dokázat maximálně využít všech možných a dostupných prostředků v případě, že jeho vlastní zbraně nemůže použít. Je tedy nutné, aby bodyguard absolvoval výcvik, kde se právě tyto improvizované předměty naučí používat.

Improvizovanými zbraněmi jsou předměty denní potřeby. Je však nutné, aby ochránce věděl, jak tyto předměty může vhodně použít. Například propisovací tužka,

vložená do dlaně a skrytá prstem, dokáže být velmi nebezpečná. Dokáže projít tkání do krku nebo jí lze použít k vpíchnutí do útočnickových očí. Lepšího efektu docílíme, pokud bude tato propiska celokovová. Srolované noviny mohou být dobrým úderným prostředkem. Bodyguard může využít svazek klíčů, který by měl být částečně k tomu přizpůsobený. Velmi dobré jsou nejrůznější kancelářské potřeby, například to mohou být tvrdé složky, pravítka a vše ostatní, co má jen trochu ostřejší hrany. Ač se to nemusí zdát, kreditní karty, klubové karty (ty pevné) jsou velmi dobrou improvizovanou zbraní. Dají se snadno schovat a pak s nimi můžeme nečekaně zaútočit do obličeje. Ke škrcení nám mohou posloužit nejrůznější visačky na krk. Velmi malou ale o to více efektivnější zbraní je čalounický špendlík. Nespornou výhodou je to, že jej můžeme schovat kamkoliv. Můžeme ho připíchnout do oblečení (do klopy) nebo do kufru či kabelky. Určitě bychom našli ještě další věci, které bychom při obraně mohli použít.

8.1.5. Vybavení pro stav nouze

Nejdeálnější by bylo, kdyby se osobní ochránce do takovéto situace nikdy nedostal. A kdyby se už dostal do nepříjemné situace, například klient či jiná osoba je zraněná, nebo neví kde se zrovna nachází a jiné, musí být připraven na to, aby učinil vhodná opatření. K tomu by měl využít prostředků k tomu určených, a které by měl mít vždy s sebou. Vybavení pro případ nouze závisí i na zkušenostech člověka provádějících danou akci. Nutné není tedy jen vybavení, ale nezbytné jsou i speciální vědomosti, protože řadu předmětů lze použít improvizovaně. Obvaz může nahradit natrhané oblečení, škrtidlo lze nahradit opaskem od kalhot a spoustou dalších variant. Některé vědomosti se bodyguard naučí, a jiné získá postupem času. Do vybavení pro stav nouze patří tísňové tlačítko, lékárníčka, signalizační prostředky a prostředky pro přežití.

8.1.5.1. Tísňové tlačítko

Tísňové tlačítko je zařízení, které patří pod tzv. osobní tísňové hlásiče. Tísňová tlačítka se využívají pro přivolání pomoci, a proto by měla být neustále po ruce. Tyto prostředky mohou pomoci při napadení, při úrazu, jejichž prostřednictvím se přivolává pomoc.

Osobní bezdrátové tísňové hlásiče se v současné době vyrábějí v několika variantách, a to podle dosahu, provedení a podle způsobu vyvolání poplachu.

- Dosahy osobních tísňových hlásičů:

- s malým dosahem (pokryje pouze rozlohu jednoho patra běžné budovy);
- s velkým dosahem (pokryje celou budovu, více budov, celý podnik).
- Provedení osobních tísňových hlásičů:
 - jako náramkové hodinky, náhrdelníky, náramky apod.;
 - volně umístěné v kapse;
 - s možností zavěšení na opasku nebo na kapse;
 - k připevnění na spodní straně stolu, pultu nebo přepážky.
- Způsoby vyvolání poplachu osobních tísňových hlásičů:
 - ručně (zmáčknutím tísňového tlačítka na vysílači);
 - pádem (poplach se vyvolá automaticky pádem nositele vysílače - po odeslání poplachové informace vysílač vysílá automaticky kód, který usnadňuje lokalizaci vysílače - napadeného);
 - vytržením je-li vysílač nositeli (napadenému) násilně vytržen.

8.1.5.2. Lékárnička

Pro kvalifikované a dostatečné poskytnutí první pomoci je nezbytné mít dobře vybavenou lékárničku (viz obr.27), která se musí pravidelně obměňovat, aby všechen materiál a léky neměly prošlou dobu použitelnosti. Použije-li se něco z lékárničky, je nutné ji vždy doplnit. K základnímu vybavení lékárničky patří: sterilní obvazy různých velikostí, obvazy na popáleniny, sterilní gázové polštářky, náplasti, dezinfekce, sterilní souprava na šití, trojcípý šátek, elastické obinadlo, nůžky, pinzeta, skalpely, lékařské rukavice, roušku na obličej, sterilní jehly a injekční stříkačky na jedno použití a základní léky (acylpyrin, projímadlo, živočišné uhlí, léky proti bolesti, léky na nevolnost a další dle potřeby). Výběr dalších léků se dělá po konzultaci s klientem popřípadě s lékařem. Samozřejmě, že lékárničku se všemi těmito věcmi nemůže mít bodyguard u sebe. Musí být na takovém místě, aby byla vždy po ruce. Například může být ve vozidle nebo ve speciálním kufru s dalšími věcmi. Bodyguard si může dovolit mít u sebe jen základní léky a pomůcky. Jednak je to sterilní balení gázy, náplasti, lepicí pásku, čepelku skalpelu a nejdůležitější léky, které klient užívá.

Obr. 27 First aid kit - souprava první pomoci

Balíček obsahuje:

- základy první pomoci
- 10 x přilnavé obinadlo (3/8" x 1-1/2")
- 03 x přilnavé obinadlo (3/4" x 3")
- 01 x obinadlo na klouby prstů
- 02 x přilnavé pásky (4")
- 01 x gázový polštářek (2" x 2")
- 01 x alkoholem napuštěný polštářek
- 01 x antiseptikem napuštěný polštářek
- 01 x látka (1" x 3")
- 01 x cestovní hygienická utěrka
- 01 x ocelová jehla (2-3/8")

8.1.5.3. Prostředky k přežití

Stejně jako by měla být v blízkosti bodyguarda lékárnička, tak musí být k ruce i tzv. prostředky určené k přežití. Patří sem především nějaká suma peněz, drobné mince, náhradní mobilní telefon s nabíječkou, popřípadě náhradní baterie. Dále pak baterka, cca 20m kvalitní šňůry a vhodná může být i řezná struna.

8.1.6. Spojovací technika

Zajištění kvalitního spojení je jedním z důležitých aspektů při výkonu osobní ochrany. Každý bodyguard by měl být ve spojení jak s chráněnou osobou, tak především s ostatními členy týmu, kteří se taktéž na ochraně klienta podílí. Důležité je si uvědomit, že tým netvoří jen samotní osobní ochránci podílející se přímo na ochraně, ale že je tvořen celou řadou specialistů, jejichž služeb ochránce často využívá.

Efektivní spojení mezi členy ochranné skupiny je umožněno moderními komunikačními prostředky. Pro komunikaci se používají jak standardní mobilní telefony, tak i speciálně upravené vysílačky, eventuelně se používá i tísňové tlačítko. Aby byl zaručen alespoň určitý stupeň ochrany proti odposlechu, je žádoucí, aby byla tato technika vybavena kódovacím a dekódovacím systémem. Velkou výhodou při komunikaci mají státní složky, které využívají speciální frekvence určené výhradně k jejich potřebě. Oproti tomu soukromé služby musí většinou využívat veřejných frekvencí. Požadavkem na kvalitní

spojovací techniku je, aby nenarušila jakýkoliv jiný spojovací nebo elektronický systém, neboť by tak mohl být ohrožen průběh výkonu ochrany.

Požizování komunikačního vybavení je mnohdy dosti problematické, protože v této oblasti dochází k neustálému zlepšování a zavádění nových přístrojů na trh. Není nutností, aby se hodně peněz investovalo do nejkvalitnějšího výrobku, který stejně za chvíli bude již zastaralý. Stačí jen, aby každý kvalifikovaný bodyguard byl neustále ve spojení. Samozřejmě by mělo být používání externího mikrofonu a sluchátka. Kromě vysílačky, sloužící jako hlavní komunikační spojení, musí existovat i záložní. Nejvhodnějším řešením je použití malých příručních mobilních telefonů, ošetřených do služby.

8.1.7. Optika, odposlech, naslouchání

Tyto prostředky jsou taktéž velmi důležité při výkonu osobní ochrany. Kvalifikovaný osobní ochránce se bez nich neobejde, protože toto vybavení mu umožní získat přehled a kontrolu nad danou situací a umožní mu získávat řadu potřebných informací. Na základě vyhodnocení takto získaných informací lze například přesněji naplánovat vhodné provedení zásahu.

8.1.7.1. Optika

Optická zařízení, fotoaparáty, kamery, dalekohledy nebo přístroje pro noční vidění jsou stále dokonalejší a jejich cena je činí přístupnějšími. Vybírat můžeme opět z celé řady výrobků vyskytujících se na trhu.

Velkou výhodou poslední doby je možnost používání digitálních fotoaparátů a kamer. Ve spojení s výkonnými počítači umožňují bezprostřední a spolehlivý způsob vyhodnocování informací s možností archivace všech potřebných dat.

Zařízení pro noční vidění existuje několik druhů. V zásadě se dělí na pasivní a aktivní systémy. Pasivní systémy využívají zbytkového světla a aktivní systémy příslušný prostor osvětlují infračerveným světlem. Použít můžeme také termokamery snímající tepelné anomálie pozadí a analogově je pak zobrazují.

K rekognoscaci terénu využívají členové ochranného doprovodu malých dalekohledů s gumovým povrchem. Takové dalekohledy (viz obr.28), i přes své malé rozměry (8x20 nebo 10x25), jsou velmi výkonné a jejich cena je překvapivě nízká.

Obr. 28 Dalekohled Soligor 10 x 25mm

8.1.7.2. Odposlech a naslouchání

Používání odposlouchávací a naslouchací techniky už není jen prioritou tajných služeb. Většího uplatnění se jí dostává i v bezpečnostních agenturách. Především se využívají nejrůznější „štěnice“, přídavná zařízení na telefon monitorující celé prostory, směrové mikrofony umožňující naslouchání na dálku a řada dalších. Využít, ale i zneužít se může zařízení schopné zjišťovat pohyb osoby s aktivovaným mobilním telefonem s přesností několika metrů. Dnes už není tajemstvím, že lze velmi snadno s použitím speciálního zařízení odposlouchávat mobilní telefony. Stačí znát jen telefonní číslo.

8.1.8. Vozidla

Vybavení vozového parku je nákladná a složitá záležitost a bude se řídit možnostmi a potřebami dané agentury. Po téhle stránce jsou na tom u nás lépe ochranné složky státního sektoru disponující většími finančními prostředky a v důsledku toho i kvalitnějším vybavením. K zabezpečení ochrany V. I. P. osob se většinou používají opancéřovaná vozidla. Z vyhodnocení útoků na chráněné osoby vyplývá, že nejpoužívanější způsob útoku je napadení vozidla střelbou z automatických zbraní nebo bombovým útokem. Zároveň největší pravděpodobnost přežití chráněné osoby při napadení je právě v opancéřovaném vozidle. Používá se několik typů vozidel, které musí být vždy speciálně upravena a vybavena potřebnými doplňky. Ze speciálních vozů se může používat například Mercedes Benz 500S, SAAB, VOLVO. Podrobnější informace viz tab.2. Při akci jsou pak tyto vozy doprovázeny ještě řadou dalších. Nejen k tomuto účelu, ale především pro každodenní běžné použití se využívá několika menších, nenápadných vozů běžného městského typu. U nás budou nejpoužívanější Octavie. Jde o vozy, které neposkytují žádný komfort, ale jako doprovodná vozidla jsou maximálně vyhovující. Jsou skutečně

nenápadné a nejsou příliš drahé. Dalším neocenitelným pomocníkem jsou větší dodávky, ve kterých bývá umístěna sledovací technika, zbraně, improvizované lůžko pro odpočinek, chemický záchod, zásoby potravin, nápojů, léků a pomůcek pro poskytnutí první pomoci. Vozy používané při ochraně musí být vždy speciálně upravovány. Existuje celá řada takovýchto úprav a vylepšení a většinou bývají realizovány prostřednictvím odborných firem.

Pro lepší představu se v několika následujících bodech zmíním o některých úpravách prováděných na speciálních vozidlech. Nejde však o kompletní výčet možných úprav. Obyčejná skla jsou nahrazena neprůstřelnými, popřípadě lze použít polykarbonátová plastová okna. Takové auto by mělo mít pancéřovanou karoserii, vyztužené blatníky a dveře, silný motor, upravené pneumatiky a další. Balistická ochrana musí pokrýt všechny části vozidla a dělí se do tříd B1 až B7 podle odolnosti proti použitým zbraním. Podrobnější informace viz tab.1. [2]

Tab. 1 Třídy balistické ochrany vozidla

Stupeň odolnosti	Typ zbraně	Ráže
B1	Karabina	22 LR
B2 + B3	Pistole samonabíjecí Revolver SW	9 mm Luger .357 Magnum
B4	Revolver 6" SW	.44 Magnum
	Brokovnice	CAL 12/70 BRENNEK
B4 + Reinforced	Revolver 8" SW	.44 Magnum
	AK 47	7,62 x 39
B5 + B6	Karabina FAL	7,62 x 51 NATO
	FAMAS	5,56 x 45 SS109
	AK74	5,45 x 39
B6+	FAMAS	5,56 x 45
B7	Karabina FAL	7,62 x 51

Tab. 2 Popis používaných speciálních vozů

Typ automobilu	Využití	Charakteristika
Mercedes Benz 500S	limuzína určena pro VIP osoby	Silný elegantní pancéřovaný vůz s mohutnou konstrukcí a řadou jiných úprav.
SAAB, Volvo	doprovodné vozidlo	Masivní, rychlé, spolehlivé a nenápadné vozidlo odolné proti nárazům ze všech stran.
Nissan Patrol	doprovodné vozidlo	Silný a rychlý velký vůz sloužící k proražení barikád.
VW Transporter	doprovodné vozidlo, také určené pro převoz osob nebo peněz	Silný motor vzadu. Velice dobré manévrovací schopnosti.
Cadillac DTS	vozidlo prezidenta USA	Pancéřové vozidlo vybavené nejmodernějšími technologiemi v oblasti ochrany a komunikace.

Obr. 29 Cadillac DTS (vozidlo prezidenta USA)

8.2. Výstroj bodyguarda

8.2.1. Oblečení

Kvalitní výstroj je pro bodyguarda stejně důležitá jako kvalitní výzbroj. První zásadou, kterou by se měl osobní ochránce řídit je, že by se neměl výrazným způsobem lišit od klienta a skupiny jeho doprovodu právě oblečením. Výběr vhodného oblečení se musí částečně přizpůsobit stylu klienta, prostředí a situacím, ve kterých se bude ochránce pohybovat. Pokud bude například klient ředitelem společnosti a bude chodit oblečen

v obleku, nemůže si osobní ochránce dovolit, se vedle něj ukázat ve sportovním oblečení. Musí zvolit oblečení mnohem elegantnější.

Výstroj musí být vyrobena z kvalitních materiálů a vždy musí být “ušita osobnímu ochránci na míru“. Bodyguard si musí uvědomit, že není nic neobvyklého, když musí vydržet v jedné výstroji i čtyřicet hodin. Nemá tudíž možnost se převléct a potom by ho mohla nekvalitní výstroj přivést do nepříjemné situace. Tudíž pořídit si skutečně dobré a kvalitní oblečení není zrovna pro bodyguarda levnou záležitostí. Ale šetření by se zde určitě nevyplatilo.

Bodyguard by měl mít vždy několik souprav kvalitního oblečení pro řadu příležitostí. Ve svém šatníku musí mít oblečení pro běžné denní nošení, pro společenské, sportovní a jiné události. Nesmí chybět oblek, džíny či jiné kalhoty volnějšího střihu, košile, trička, mikina a bunda. Samozřejmě vše přizpůsobené ročnímu období.

Oblečení, které si pořizujeme, by mělo být ušito z kvalitního materiálu, který by měl být nepromokavý a zároveň prodyšný. To umožňuje udržovat tělo v tepelné pohodě závislé na změnách počasí a stupni naší aktivity. Takové materiály musí být schopné pohlcovat tělesnou vlhkost, která může vyvolávat nepříjemný zápach z rozkládajícího se potu a tím pocit nečistoty. Tyto požadavky splňuje například materiál GORE-TEX vyráběný v několika variantách. Z těchto materiálů pak specializované firmy vyrábí kvalitní oblečení.

Košile, bundy a kalhoty bývají často přizpůsobovány potřebám ochránce. Osobní strážce musí mít u sebe po celou dobu ochrany klienta celou řadu prostředků a pomůcek, ať již jde o zbraň, baterku, lékárničku, telefon a jiné výše zmiňované pomůcky. K tomu, aby všechny tyto věci mohl mít u sebe slouží právě speciálně šité oblečení, které disponuje celou řadou kapes, kapsiček či poutek (viz obr.30 a 31). Vždy musí být ušité tak, aby byl zachován přirozený tvar těla a aby nebránilo přirozenému pohybu. Tato výstroj bývá navíc ještě šita z odolných materiálů, které zabraňují roztrhání, pořezání nebo pobodání.

Obr. 30 Speciálně ušité oblečení pro bodyguardy- košile, bunda

Obr. 31 Speciálně upravená vesta

8.2.2. Obuv

Součástí výstroje bodyguarda je kvalitní obuv. Kvalitní boty by měly být pevné, lehké, s podrážkou, která zabrání možnosti uklouznutí. Samozřejmě by měly korespondovat s oblečením a musí být hlavně pohodlné. Pořízení takové obuvi není taktéž levnou záležitostí.

8.2.3. Neprůstřelná vesta

Osobní balistické ochranné prostředky, jak zní oficiální označení neprůstřelných vest (viz obr.32 a 33), patří k základnímu vybavení každého osobního strážce. Jejich cílem je deformovat kulku a rozvést její energii na co největší plochu a její přenesení na tělo. Základ ochranné vesty tvoří několik vrstev tkaniny ze speciálních vláken s protichůdnými vlastnostmi: vysoká pevnost v tahu při co nejmenší hmotnosti, velká pružnost v ohybu a současně minimální protažení při zatížení. Tyto vlastnosti se nesmějí změnit v širokém rozsahu teplot, alespoň od +50°C do -50°C. Základem těchto vest jsou balistické vložky, které jsou vyrobeny vrstvením tkaniny z aramidových vláken. Jde o chemická vlákna na bázi 1,4 – fenyl enterftalimidu. Nejznámějším, ale již však zdaleka ne jediným vhodným materiálem, je vlákno s obchodním názvem Kevlar, který je pětkrát odolnější než ocel. Kvalitu a barvu tkaniny tvořící vnější potah vesty si může zájemce zvolit sám. Většinou se vesty vyrábějí v černém, tmavomodrém, bílém nebo kamuflážním vybarvení. V případě potřeby nehořlavosti může být potah vesty vyroben z nehořlavých vláken. Vesta může mít na sobě upínací pásy, zipy, kapsy a poutka na přichycení další výbavy. Pro zvýšení odolnosti ochranných vest se používají zesilující doplňky, vkládané do kapes na vnějším obalu. Mohou to být další vrstvy tkaniny nebo mnohem účinnější destičky z keramiky, oceli nebo titanové slitiny. Jejich nevýhodou je možnost poranění nechráněných částí těla střepinami rozpadlé střely.

Je třeba si uvědomit, že takzvané „neprůstřelné“ vesty jsou neprůstřelné jenom do určité energie střely. Nejlehčí vesty, určené pro skryté nošení, obvykle chrání proti celoplášťovým střelám do výkonu náboje 9 mm Luger a olověným nebo poloplášťovým střelám revolverů 357 Magnum. Lehké vesty kryjí jenom hrudník a záda do úrovně pasu. Přídavnými destičkami se dá zvýšit jejich účinnost, ale tím tak roste jejich objem a hmotnost a tudíž se snižuje pohyblivost osoby mající na sobě takovou vestu. Armádní a policejní taktické vesty se nosí na uniformě a mohou poskytnout ochranu větší části těla, protože v případě potřeby se doplňují límcem, rukávy a šosy. Nejtěžší, celo-tělové

ochranné obleky, používají pyrotechnici. Je tedy patrné, že existuje celá řada ochranných vest odlišujících se od sebe třídou odolnosti a tím i možnostmi jejich použití. Vesty se vyrábí v několika velikostech, ale vždy je nejlepší si je pořizovat „na míru.“ Při pořizování neprůstřelné vesty je nutné vyžadovat osvědčení Státní zkušebny České republiky a vždy by mělo být doloženo, jaký stupeň ochrany vesta poskytuje.

Neprůstřelnou vestu používají nejen členové ochranného týmu, ale nosí ji i klient. Většinou se bude jednat o ochrannou vestu z třídy odolnosti IIA, což znamená, že materiál poskytuje dostatečnou ochranu před většinou typických ráží, používaných téměř u všech krátkých palných zbraní.

Ke zvýšení ochrany se dále může využít například balistického štítu, balistické pokrývky a jiných balistických pomůcek.

Obr. 32 Vesta *LATENT DIPLOMAT*

Obr. 33 Vesta *PREMIER*

9. FORMY PRÁCE V BODYGUARDINGU

Činnost osobních ochránců je z taktického hlediska zaměřena zejména na následující druhy činností:

- přímý fyzický výkon osobní ochrany: což znamená předcházet střetům a rizikovým situacím, eliminovat rizikové varianty a po selhání prevence rychle a úspěšně reagovat na útok. Úkolem ochránce, který se pohybuje v těsné blízkosti chráněné osoby, je její přímé krytí a rychlé přemístění mimo zónu útoku. Bodyguard je prakticky poslední překážkou, která může probíhající útok zastavit;
- vytváření ochranných a doprovodných formací: jejichž úkolem je snížit šance možného útoku, vedeného z různých vzdáleností. Jde v podstatě o vytvoření živého štítu, jehož úkolem je útok na klienta zadržet, či odrazit;
- zabezpečení okolí klienta vytvořením bezpečnostního filtru: dovolujícího chráněné osobě kontakt pouze s osobami prověřenými a z jejího hlediska bezpečnými;
- zajištění rychlého a bezpečného přesunu: jež spočívá v zajištění vhodných dopravních prostředků, volbě optimálních tras a nutných opatření, snižujících potenciální riziko zejména v klíčových bodech přesunu;
- preventivní předběžná opatření: jejich úkolem je s dostatečným předstihem zjišťovat a eliminovat různá specifická a potencionální nebezpečí v prostoru, kde se chráněná osoba bude obvykle vyskytovat nebo pohybovat. Jde tedy o prověrku míst, lidí a tras, kam se klient teprve chystá;
- odhalování pozorovatelů: kteří se snaží získat informace o chráněné osobě, jejím režimu a systému její obrany;
- ochranné zpravodajství (získávání informací): se zaměřením na osoby, nebo skupiny osob, které by mohly chráněnou osobu ohrozit, nebo ji již ohrožují.

10. METODY PRÁCE V BODYGUARDINGU

10.1. Taktika činnosti

Do taktiky činnosti výkonu ochrany osob patří:

- taktika sektorového dělení prostoru;
- taktika pásmové ochrany;
- taktika pozorování a vnímání;
- taktika naslouchání;
- anticipace činnosti okolí;
- umění improvizace;
- taktika pohybu;
- taktika krytí a skrývání;
- taktika souhry úkonů s partnery;
- taktika členění útoku.

10.1.1. Taktika sektorového dělení činnosti

Tuto taktiku může využít tým, který se skládá alespoň ze dvou osobních ochránců. Podle počtu ochránců se okolí rozdělí na sektory v kruhu, tzn. ve 360° prostoru. Důležité je, aby docházelo ke vzájemnému okrajovému prolínání periferního vidění. Každý ochránce soustředí svoji pozornost na předem určený sektor a to tak, aby v konečném důsledku byl pokryt celý prostor pohybu chráněné osoby. Jinak řečeno, každý ochránce je zodpovědný za svůj hlídaný prostor. Sektorové dělení prostoru umožňuje rychleji zaregistrovat nebezpečí útoku a následně umožní i rychlejší operativní zásah. Nevýhodou je určitá „izolovanost“ od ostatního okolí s možností selhání ochránce v reakcích na hrozící nebezpečí. Je nutné předem domluvit zastupitelnost kteréhokoliv ochránce v případě jeho selhání či vyřazení z činnosti. Tato taktika se volí především v situacích s velkou frekvencí osob – davem a v případech, kdy se chráněná osoba delší dobu zdržuje na jednom místě.

10.1.2. Taktika pásmové ochrany

Využití této taktiky vyžaduje větší počet ochránců, kteří jsou rozděleni do dvou nebo tří pásem. V prvním pásmu je zajišťována těsná ochrana, v druhé jde pak o střední ochranu ve vzdálenosti do 2 metrů a poslední je ochrana z dlouhé vzdálenosti nad 2 metry s přípravou trasy pohybu.

10.1.3. Taktika pozorování a vnímání

Je podstatnou součástí bezprostřední činnosti výkonu ochrany osob. Pro osobního ochránce je důležitá správná volba místa jeho postavení, odkud bude provádět neustálou zrakovou kontrolu nad situací. Ochránce si musí dávat pozor, aby nebyl odtržen davem od chráněné osoby, nesmí se připustit její odkrytí, nemožnost s ní komunikovat či nemožnost zrakové kontroly okolí. Pro ochránce se prvořadým stává okolí a chráněnou osobu jen občas periferně sleduje.

Osobní ochránce musí především pozorovat a vnímat:

- ruce osob, jejich činnost, manipulaci s předměty i běžné potřeby (např. příruční zavazadla, aktovky, deštníky, tužky apod.);
- krytí stělných zbraní, zbraní hromadné účinnosti a ostatních. Nutné věnovat pozornost činnosti rukou, vnímat stejné tváře a zapamatovat si jejich vzhled a charakteristické rysy;
- gestikulaci a ideomotorické pohyby⁸ podezřelých osob (např. dorozumívání očima, hlavou, gesty rukama, tělem apod.);
- pachy, zvláště pak úniky plynu a kouře (dýmu). Jeho snahou musí být, co nejrychleji lokalizovat zdroj a uniknout i s chráněnou osobou z dosahu;
- změny hladiny světla v prostoru. Vnímat intenzitu a rychlost blížících se světel, dávat pozor na přechody ze světla do tmy a opačně, vyhýbat se ostrému světlu aj.

10.1.4. Taktika naslouchání

Hlavním úkolem ochránce je vnímat zvuky, a to především ty, které se vymykají přirozenému hluku toho kterého prostředí, v němž se nachází. Soustředit se zejména na různá cvaknutí, údery, skřípění brzd, kvílení pneumatik a jiné, tudíž na všechny neobvyklé zvuky. Nutností je vždy tuto činnost spojovat s podezřelým chováním osob v nejbližším okolí. Ochránce si musí dávat pozor, aby právě touto činností nebyla odvedena jeho pozornost od skutečné přípravy provedení útoku z jiného místa.

⁸ Ideomotorické pohyby jsou takové, které se samy mimovolně uskutečňují myšlenkovým zaměřením, pohyb sám je neuvědomělý, bezděčný, někdy i proti naší vůli.

10.1.5. Anticipace činnosti okolí

Anticipace činnosti okolí znamená předvídat útok na základě vnějších znaků okolí a jejich vyhodnocení jako nebezpečných. Předvídat je třeba:

- terén, jímž se pohybujeme. Analyzujeme frekvencovanost ulice, budovy, kolem jedoucí vozidla, vnímáme tvary a předměty jako jsou například sloupy, odpadkové kontejnery, rohy budov, neosvětlená prostranství atd.;
- činnost osob v prostředí, kde se chráněná osoba pohybuje nebo má pohybovat. Půjde zejména o veškeré znaky, jež se vymykají běžné činnosti, pokusy o ukrytí nebo skrytí, manipulování s předměty, pokusy o skryté sledování chráněné osoby nebo přenášení rozměrných předmětů a jiné.

10.1.6. Umění improvizace

Umění improvizace znamená schopnost, při nenadále vzniklé reálně nebezpečné situaci a nemožnosti dodržet stanovený taktický plán a pohybovou mechaniku ochrany, přejít okamžitě na účinnou variantu ochrany osoby s ohledem na konkrétně dané podmínky. Půjde tak o tzv. nouzové řešení situace. Každý předem stanovený plán musí být variabilní a musí být umožněna improvizace. S improvizací jsou vždy spojeny vysoké nároky na činnostní myšlení ochránce s souvislostí s udržením psychické stability. Každá improvizací reakce musí proběhnout ve velmi krátkém časovém úseku a musí být za dané situace co nejvíce účinná.

10.1.7. Taktika pohybu

Taktice pohybu musí ochránce věnovat zvýšenou pozornost. Důležitá je rychlost, rytmus a směr pohybu. Pohyb ochránce musí být vždy takový, aby zaručoval bezprostřední kontakt s ochraňovanou osobou a její krytí ze všech stran a směrů. Je nutno účelně doplňovat pohyb chráněné osoby a zabezpečovat jí ochranný „stín“. Současně by měl prolínat pohyb ostatních ochránců. Základní směry pohybu jsou vpřed, vzad a stranou, vždy se současným krytím chráněné osoby alespoň jedním ochráncem. Samozřejmě vše musí být předem domluveno a musí být stanoveny tzv. bezprostřední zóny či presing, což je bezprostřední krytí chráněné osoby těly ochránců. Veškerá pohybová činnost musí být před výkonem ochrany osob dokonale secvičena.

10.1.8. Taktika krytí a skrývání

V tomto případě půjde o úkony, které podstatně napomáhají výkonu ochrany osoby zvláště při vzniku reálně nebezpečné situace. Hledání ochranných krytů patří k prvořadým úkonům. Měli bychom se snažit, aby tyto kryty byly již předem stanoveny a my je nemuseli vyhledávat po vzniku útoku. Kryt by měl zabraňovat průniku a zásahu střel či jiných zbraní.

Skrývání je taktický pohyb, který sice nezabraňuje střelám v zásahu, ale zabraňuje vizuálně vnímat osobu. Použití krytu z psychologického hlediska uklidňuje a umožňuje získat tak více času k identifikaci útočníka.

10.1.9. Taktika souhry úkonů s partnery a taktika členění útoku

Jde o taktiku, která úzce souvisí s pohybem v reálně nebezpečných situacích. Souhrou útoků se rozumí vzájemná podpora a sladěnost činnosti ochránců při odražení útoků proti nim samým a chráněné osobě. Předem musí být stanoveno, kdo z nich bude bezprostředně kryt chráněnou osobu a jakým způsobem s ní bude manipulovat, kdo z nich bude záložním bezprostředním ochráncem, kdo a jak bude čelit útoku, kdo v případě úspěšné obrany zadrží útočníka a jak s ním naloží, kdo bude neustále sledovat okolí a další úkony související s ochrannou osob. Při každé akci je nutné, aby byl vždy stanoven vedoucí skupiny ochránců, jehož příkazy jsou pro ostatní členy týmu závazné. Samozřejmě tento člověk nese za výkon činnosti patřičnou odpovědnost. Efektivní členění útoku je podmíněno anticipací vztahu mezi sebou samým, krytem, vlastním pohybem, použitými zbraněmi, pohybem útočníka a jeho postavením.

Při výkonu osobní ochrany existuje několik úrovní ochrany. Různé úrovně ochrany závisí na:

- úrovní hrozby, která klientovi hrozí;
- požadavcích klienta;
- finančních možnostech klienta.

Ochranu mohou provádět malé nebo velké skupiny osobní ochrany. Není nezvyklé, že osobní ochranu provádí pouze jeden samostatný bodyguard. Důvodem může být malé ohrožení klienta nebo také nedostatek finančních prostředků. Naopak najdou se i klienti, kteří jsou chráněni velkou skupinou ochránců, která může čítat až několik desítek osob. S tímto případem se hlavně setkáváme ve státním sektoru popřípadě v zahraničí.

Dále pak ochrana může mít skrytý, nebo zjevný charakter. Někdy je nutné, aby osobní ochrana byla prováděna skrytě až tajně, nebo v opačném případě musí být na první pohled patrné, že klient má svého osobního strážce.

10.2. Fáze a postup pěšího přesunu

Při pěším přesunu je nezbytné si uvědomit, že klient i jeho doprovodná skupina jsou v této situaci nejzranitelnější. Pokud to tedy situace dovoluje, maximálně se využívá přesunu chráněné osoby ve vozidle.

Každý takový přesun má podobné zásady a nezbytné úkony, které se nesmí opomíjet. Fázemi každého přesunu jsou:

- výběr trasy;
- průzkum trasy;
- zajištění trasy;
- samotný přesun.

Výběr trasy

Trasu přesunu vybíráme podle účelu přenosu, výchozího bodu a cíle cesty. Kromě hlavní trasy by měly být naplánovány i trasy únikové pro případ nenadálých situací. Platí zde pravidlo, že nejkratší trasa nemusí být vždy tou nejbezpečnější.

Průzkum trasy

Průzkum trasy musí být proveden stejně jak u pěšího přesunu, tak i u přesunu ve vozidle. Tým musí prozkoumat nejen hlavní trasu, ale i celé okolí kvůli snadné orientaci a možnosti výběru možných únikových cest. Celý proces průzkumu závisí jednoznačně na stupni ohrožení klienta.

Celou trasu je třeba důkladně zmapovat, zanechat význačné body, nebezpečná místa, možné úkryty apod. Součástí je i příprava itineráře⁹, který musí obsahovat rozdělení trasy na jednotlivé úseky.

Zajištění trasy

Trasu, po níž se bude přesun s klientem probíhat, je možné zabezpečit například hlídkami, které by měly být rozmístěny na výchozím a cílovém stanovišti přesunu, dále na všech strategických místech trasy. Je patrné, že zajištění trasy bude vždy záležet na počtu

⁹ Itinerář: cestovní deník, popis cesty, trati s jejími zvláštnostmi.

členů skupiny provádějících ochranu. Pětičlenný tým bude muset trasu zajistit jiným způsobem, než například skupina s deseti ochránci.

Přesun

Při vyšším stupni ohrožení klienta je vhodné, ještě před samotným přesunem hlavní skupiny, vyslat předvoj, jehož úkolem je zkontrolovat na poslední chvíli trasu a o všem informovat velitele hlavní skupiny.

Pokud to situace a finance dovolují, je vhodné, aby pěší přesun byl po celou dobu zajištěn vozidlem pohybujícího se nedaleko po předem určené trase a které by bylo možné použít k okamžitému přesunu klienta do bezpečí při vzniku jakýkoliv mimořádných událostí. S tímto vozidlem udržuje bodyguard popřípadě velitel skupiny stálé spojení.

10.2.1. Ochranné formace pěšího přesunu

10.2.1.1. Ochrana jedním osobním strážcem

I jeden osobní strážce je schopen odrazovat možného útočníka a eventuelně mu čelit nebo dopravit klienta do bezpečí. Obě činnosti však není schopen zvládnout. Ani za podmínky, že nesleví z nejvyšší ostražitosti, není schopen poskytnout svému klientovi komplexní zajištění bezpečí.

Osobní strážce jde asi jeden krok na pravé straně za chráněnou osobou. Tato pozice mu nabízí mít nejlepší přehled v prostředí, kde se pohybují, absolutní kontrolu klienta a možnost včasné reagovat na případné ohrožení.

10.2.1.2. Ochrana dvěma osobními strážci

Při provádění pěší eskorty dvěma strážci je nutné, aby byla formace velmi proměnlivá, protože dva ochránci musí neustále měnit pozici, aby se přizpůsobili momentálním okolnostem.

V některých případech je výhodné, když jeden osobní ochránce jde na pravé straně za chráněnou osobou. Druhý jde asi jeden až dva kroky na levé straně před chráněnou osobou. V případě napadení zadní ochránce kryje chráněnou osobu a přední na napadení reaguje protiútokem.

Pokud se klient bude pohybovat v prostředí, kde je po stranách hodně lidí, bude efektivnější, když ochránci zaujmou takové pozice, kdy jeden z nich bude po levém a druhý po pravém boku klienta.

10.2.1.3. Ochrana týmem tří osobních strážců

Tým tvořený třemi ochránci se již považuje za dostatečně flexibilní a poskytující dostatečnou ochranu. V případě útoku je umožněno, aby dva strážci kryli klienta a evakovali ho a třetí na napadení reaguje protiútokem. Podle většiny profesionálů je počet tří osobních ochránců minimální, který ještě může poskytnout přijatelný stupeň ochrany při vyšším stupni ohrožení.

První a druhý ochránce jsou na stejných místech tak jako při ochraně zajišťované dvoučlenným týmem. Třetí ochránce jde asi jeden krok na levé straně za chráněnou osobou vedle prvního tak, aby ho mohl popřípadě nahradit. V případě napadení první a druhý ochránce kryjí klienta a třetí na napadení reaguje protiútokem.

10.2.1.4. Ochrana týmem čtyř osobních strážců

První ochránce je asi jeden krok na pravé straně za klientem. Další je jeden krok na levé straně za klientem a další dva ochránci jsou jeden až dva kroky před klientem. Jeden na levé a druhý na pravé straně. V případě napadení zadní levý ochránce kryje chráněnou osobu a zbylí tři na napadení reagují protiútokem.

10.2.1.5. Ochrana týmem pěti osobních strážců

Pozice prvních čtyřech ochránců je stejná jako při ochraně čtyřčlenným týmem. Pátý ochránce jde asi jeden krok za zadními ochránci. Jeho úkolem je především kontrolovat zadní prostor

Schéma jednotlivých ochranných postavení při pěším přesunu je znázorněno v příloze P VII.

10.3. Fáze a postup přesunu ve vozidle

Jednotlivé fáze přesunu pomocí vozidla budou téměř identické jako fáze u pěšího přesunu. Půjde tedy o výběr, průzkum a zajištění trasy a nakonec o přesun samotný. Tuto problematiku jsem podrobněji rozebrala v předchozí kapitole, proto se na ni odkazuji a více se jí už nebudu věnovat.

Přesuny vozidlem bývají pro klienta i pro jeho ochránce jedním z nejrizikovějších momentů. Je proto nutné klást během jízdy mimořádný důraz na bezpečnost. Kvalifikovaný průzkum trasy a dodržování stanovených zásad, vyhýbání se rutinní činnosti a neustálá pozornost každého člena ochranné skupiny výrazně pomohou ke snížení každého rizika.

Vozidlo klienta bývá podle potřeb zajištěno několika doprovodnými vozidly, kdy jejich počet bude záviset na důležitosti ochrany VIP osob. U důležitých osob je nejčastěji doprovod tvořen jedním až třemi vozidly. Můžeme se setkat i s případy, kdy je skupina tvořena desítkou doprovodných vozidel. S touto skutečností se můžeme například setkat při ochraně prezidenta USA.

Důležitou roli hrají i správné umístění klienta a členů týmu ve vozidle. Rozmístění bude samozřejmě záležet na počtu členů v týmu. Nejčastější situace nastane tehdy, kdy tým je tvořen bodyguardem, velitelem ochranné skupiny a řidičem vozidla. Základní rozdělení míst ve vozidle je pak následující: velitel skupiny sedí vždy na předním sedadle vedle řidiče tak, aby měl přehled o trase a mohl rozhodovat o případných změnách. Klient by měl sedět na zadním sedadle za velitelem skupiny. Toto umístění je z důvodů otevírání dveří velitelem a přehledu řidiče o klientovi. Osobní ochránce pak sedí za řidičem vedle klienta tak, aby mohl reagovat na případné ohrožení klienta.

10.3.1. Nastupování a vystupování

Při nastupování doprovodný ochránce vychází z budovy jako první, aby mohl prohlédnout nejbližší okolí. Dále zkontroluje, zda je vůz připraven a pokud je vše pořádku dá pokyny bodyguardovi s klientem, že mohou opustit budovu. Jakmile přijde ochránce, bodyguard a klient k vozu, otevře ochránce pravé přední dveře, bodyguard pravé zadní dveře a klient okamžitě nastoupí do vozu. Po nastoupení klienta okamžitě oba členové týmu zaujmou svá místa ve voze. Po celou dobu musí ochránce a bodyguard neustále sledovat situaci kolem.

Podobným způsobem probíhá i vystupování klienta z vozu. Vůz přijede na místo, kde má dojít k vystoupení. Řidič motor vozidla zatím nevypíná a mezitím provede ochránce ze svého místa průzkum okolí a vystoupí z vozu, přičemž nechá své dveře otevřené. Zároveň vystoupí bodyguard, který taktéž sleduje okolní situaci. Bodyguard otevře dveře svému klientovi a dá mu pokyn, aby si vystoupil. Následně všichni zaujmou své pozice (bodyguard za klientem a ochránce před ním). Po dobu, než je přesun z vozidla

do budovy ukončen, jsou dveře od vozu otevřené a motor neustále běží. Jakmile je celý manévř ukončen, dostane řidič pokyn k odjezdu.

10.3.2. Obecná pravidla bezpečného přesunu

Existuje celá řada zásad, které se musí dodržovat, aby jízda bylo co možná nejbezpečnější. Mezi ty základní patří:

- přesouvat se vždy nejvyšší možnou ale bezpečnou a dovolenou rychlostí;
- snažit se přizpůsobit rychlost tak, aby nebylo nutné vůbec zastavovat (např. na semaforech);
- před nastoupením klienta do vozidla musí být vozidlo již nastartované a zkontrolované, zda je připravené k vyjetí. Komunikační zařízení musí být taktéž zkontrolované;
- během jízdy by mělo být vozidlo zevnitř uzamčeno;
- okna by neměla být otevřená, maximálně však na šířku dvou prstů;
- členové týmu musí neustále sledovat prostor kolem vozidla;
- řidič při jízdě musí dodržovat bezpečnou vzdálenost od ostatních vozidel;
- řidič se během jízdy věnuje pouze řízení a sledování provozu, nesmí být rozptylován jinou činností (např. diskuzí, kouřením, telefonováním).

10.3.3. Ochranné formace přesunu vozidlem

10.3.3.1. Jízda bez doprovodného vozidla

Pokud není možné či nutné, aby vozidlo s klientem mělo ještě doprovod, spočívá veškerá zodpovědnost na řidiči samotném. Řidič musí dokonale znát trasu a musí při jízdě neustále sledovat prostor před i za vozidlem.

10.3.3.2. Základní ochranná formace se dvěma vozidly

Doprovodné vozidlo jede za vozidlem s ochráněnou osobou. Musí být v takové pozici, která mu umožňuje mít přehled a kontrolu nad vozidlem s VIP osobou, aby mohl reagovat na případné ohrožení.

10.3.3.3. Ochranná formace se třemi vozidly

První doprovodné vozidlo jede před vozidlem klienta a sleduje prostor vpředu. Druhé doprovodné vozidlo jede za vozidlem klienta a zajišťuje tak ochranu vozidla s VIP osobou zezadu.

10.3.3.4. Ochranná formace se čtyřmi vozidly

První doprovodné vozidlo jede asi jeden kilometr před druhým doprovodným vozidlem a informuje druhé doprovodné vozidlo o stavu trasy. Podává například informace o dopravních omezeních, o frekvenci na silnici a jiných situacích ovlivňující průběh jízdy. Druhé vozidlo jede před vozidlem klienta a monitoruje situaci vpředu. Třetí doprovodné vozidlo jede za vozidlem klienta a zajišťuje ochranu zezadu. [2]

11. CHYBY V BODYGUARDINGU

Stejně jako v každé jiné činnosti, tak i v bodyguardingu, se můžeme dopustit méně či více závažných chyb, které mohou mít neblahé důsledky na celkový průběh osobní ochrany. Je nutné si uvědomit, že chyb se mohou dopustit nejen samotní osobní ochránci, mající na starost ochranu klienta, ale s chybným rozhodnutím se můžeme setkat i u managerů nebo jiných řídicích pracovníků obstarávajících vše potřebné k výkonu osobní ochrany. Jakákoliv sebemenší chyba může mít nedozírné následky a je nutné všem chybám předcházet.

Nejčastější chyby, které mohou v bodyguarding vzniknout:

Osoba bodyguarda: Na pozici osobního ochránce bude přijat uchazeč, který nebude splňovat některý z požadavků uvedených v kapitole 7. Osobnost profesionálního strážce. V tomto případě nastane chyba při výběrovém řízení, které ve většině případech bude mít na starost vedení podniku (management). Někdy se může i stát, že bude přijata osoba splňující všechny požadavky, avšak teprve samotná činnost v praxi ukáže, že uchazeč není schopen tuto činnost vykonávat na požadované úrovni. Například to nemusí zvládnout po fyzické stránce, avšak mnohem častěji to bude nezvládnutí po stránce psychické a kázeňské.

Pro práci bodyguarda je jednou z nejdůležitějších věcí neustále se zdokonalovat ve všech směrech, aby mohl práci osobní ochrany vykonávat na co nejvíce kvalitní úrovni. Chyba může nastat právě v absenci různých zdokonalovacích výcviků nebo přezkušovacích testů, prověřujících schopnosti osobních strážců. Máme na mysli testy fyzické kondice, střelecké přezkoušení, kontrolu zdravotního a psychického stavu a jiné.

Výzbroj a výstroj: Jak jsem se již jednou zmiňovala, k zajištění maximální bezpečnosti je nutné používat kvalitní výzbroj a výstroj. Pokud nebude zajištěno kvalitní logistické zabezpečení zakázky, mohou se ochránci dostat do velmi nepříjemné situace, kdy může být klient vystaven zbytečnému nebezpečí. Proto vždy musí být vybrána kvalitní výstroj odpovídající požadavkům zakázky. Důležité je také, aby výzbroj a výstroj byla podle potřeby modernizována a obměňována. Samozřejmě pokud někdo neumí s těmito prostředky zacházet, pak to nejmodernější vybavení bude v tomto případě zbytečné. Je tedy nutné, aby každý byl pečlivě seznámen s prostředky používaných při výkonu osobní ochrany a jejich manipulací.

Podobně tomu je i u výstroje bodyguarda. Používá-li ochránce nevhodnou výstroj, může tím být ohrožen nejen jeho vlastní život, ale následně i život klienta. Je tedy nutné, aby se otázka výstroje osobních strážců nepodceňovala.

Bezpečnostní analýza: Jelikož na základě výsledků bezpečnostní analýzy a analýzy rizik se rozhoduje, zda zakázka bude přijata či nikoliv, právě zde hrozí nebezpečí chybného rozhodnutí. Může se stát, že na základě špatného zhodnocení analýzy rizik bude přijata zakázka, která by byla za daných okolností odmítnuta. Skutečnosti vedoucí k odmítnutí zakázky jsou uvedeny v kapitole 5.3. Odmítnutí zakázky. Proto je velice důležité, aby vždy byly všechny informace týkající se klienta pečlivě prověřeny a doplněny o další potřebné informace. Nelze se tedy spoléhat pouze na informace, které nám poskytne sám klient. Měly bychom se vyvarovat chybám, které mohou vzniknout již na počátku výkonu naší činnosti.

Bezpečnostní projekt: Pokud je po důsledném zvážení rozhodnuto, že zakázka bude přijata, následuje pak zpracování bezpečnostního projektu ochrany osob, který bude adekvátní výsledkům analýz. Tento projekt je tedy zpracován jako koncepce ochrany klienta a bezpečnostních opatření. Jakékoliv chybné rozhodnutí přijaté v tomto bezpečnostním projektu může být důvodem selhání osobní ochrany a tudíž může dojít k vystavení klienta zbytečnému nebezpečí. K chybě se může dojít v jakékoliv části projektu, a to v přípravě personální, objektové, organizační, režimové, administrativní, technické či informační bezpečnosti. I sebemenší chyba může mít řadu nedozírných následků.

Je tedy nutné, aby bezpečnostní analýzu, analýzu rizik a bezpečnostní projekt vždy vypracovával tým tvořený kvalifikovanými odborníky mající praxi v dané problematice.

Vlastní ochrana osoby: Bude-li připraven bezpečnostní projekt ochrany osob, může se pak následně přistoupit k ochraně samotné. Ještě předtím je nutné, aby příslušný ochránce vždy svého klienta pečlivě seznámil se všemi podrobnostmi ochrany. Klient už od počátku musí vědět, že se bude muset určitým způsobem podřídit, aby mu mohla být zajištěna maximální bezpečnost, která však nemůže a nikdy ani nebude 100%. Ochránce musí umět s klientem jednat tak, aby ho o nutnosti přijetí určitých opatření, které klienta budou vždy do určité míry omezovat, přesvědčil a donutil je respektovat. Pokud ochránce nebude umět s klientem jednat, tak se později může dostat do velmi nepříjemné situace, kdy opět může být ohroženo klientovo bezpečí. Pokud se tedy klient v průběhu zajišťování jeho ochrany dopustí nějakého porušení pravidel či příkazů, může ohrozit nejen sám sebe, ale i ostatní lidi, kteří se kolem něj pohybují – bodyguardi, rodina, spolupracovníci aj.

Chyby, které jsou spojeny s výkonem osobní ochrany, nebudou vždy jen chybami, kterých se dopouští sám klient, ale řady z nich se dopouští i samotní bodyguardi. Závažným prohřeškem je, že se nedrží zásad uvedených v bezpečnostním projektu. Bohužel se ochránce může dostat i do takové situace, kdy zjistí, že postup, kterým by se měl řídit, není ten nejvhodnější. Je tedy nutné, aby vždy odpovědnou osobu o jakékoliv změně, kterou v rámci ochrany provede, informoval popřípadě se poradil s vedoucím týmu nebo jinými odborníky.

Nedodržování hlavních zásad například při přesunu klienta, ať již pěšího nebo za využití vozidla, je další chybou, se kterou se při výkonu ochrany setkáváme. U VIP osob, které jsou předmětem zájmu médií, je možnost zveřejnění řady důležitých informací, které by mohly být zneužity v jejich neprospěch. Takovým příkladem může být předčasné zveřejnění podrobných informací o průběhu cesty VIP osoby, o místě jejího pohybu nebo pobytu. Aby nedocházelo k vystavování klienta zbytečnému nebezpečí je nutné, aby veškeré informace byly maximálně tajeny a chráněny před zveřejněním v masmédiích. Časté spoléhání na viditelné agresivní zastrašování než na pasivní schopnost účinně reagovat na případný útok atentátníka je taktéž jednou z chyb osobní ochrany. Neměla by se také podceňovat otázka součinnosti a spolupráce. Máme tím na mysli součinnost nejen s policií ČR, městskou policií, ale i spolupráci s jinými soukromými bezpečnostními službami, zdravotními složkami, pohotovostními a havarijními službami, zájmovými společenskými organizacemi, poradnami a jinými organizacemi, jejichž služeb můžeme v rámci naší činnosti využít.

Každou přijatou zakázku je vždy nutné opatřit správným smluvním základem, tvořeným právně dobře a jasně ošetřenou příslušnou smlouvou. Jakákoliv chyba v této smlouvě, může to být i nevhodné postavení slov ve větě, může mít v konečném důsledku katastrofální následky. Je tedy nutné smlouvu vždy velice pečlivě připravit, aby se předešlo následným nepříjemnostem.

Samozřejmě jsem se nezmínila o všech chybách, které práci bodyguardů doprovází, ale uvedla jsem jen ty, o kterých si myslím, že jsou základní a se kterými se setkáváme nejčastěji. Na závěr je nutné podotknout, že poskytování osobní ochrany – bodyguardingu je vysoce specializovanou činností, kde každá chyba, i ta sebemenší, může mít nedozírné následky, a to ať již jak pro bezpečnostní agenturu poskytující osobní ochranu, tak i pro klienta samotného. Z předchozího textu je patrné, že chyb, kterých se lze dopustit není

zrovna málo a je tedy nutné věnovat každé zakázce maximální pozornost a snažit se všem chybám předcházet.

12. ZÁVĚR

Tato práce má za cíl seznámit se základní problematikou osobní ochrany. Je v ní objasněno, co osobní ochrana neboli bodyguarding je, co vše se pod touto profesí skrývá, jaké jsou podmínky pro provozování této činnosti, který člověk se může stát osobním ochráncem a spousta dalších otázek, které jsou s tímto tématem spojeny.

V průběhu přípravy materiálu jsem si postupně uvědomovala, že pokud bych chtěla práci rozepsat do podrobných detailů, tak by mi na to určitě nestačilo těchto pár desítek stran, ale vyšla by z toho dosti obsáhlá kniha. Měli bychom si totiž uvědomit, že profese osobního ochránce zasahuje do celé řady jiných oborů či profesí. Jen si vzpomeňme, že padla zmínka o psychologii, kriminalistice, střelbě, etice, zdravotní vědě, bojových a jiných sportech, právu, sociologii, informačních systémech a o dalších jiných oblastech.

Další cíl, který jsem si vytyčila bylo, aby si každý uvědomil, že existují značné rozdíly v oboru poskytování osobní ochrany. Myslím tím nejen rozdíly osobní ochrany ve státním a soukromém sektoru v České republice, ale jde mi především o rozdíly v rámci osobní ochrany poskytované ve světě. A to především ve Spojených státech amerických, Velké Británii, Francii a Izraeli. V čem tedy spočívá ten rozdíl? Hlavně půjde o tu skutečnost, že ve výš uvedených zemích se setkáváme s mnohem větším počtem osob tzv. VIP vyžadujících osobní ochranu. Tak jako u nás, půjde především o vysoce postavené politiky a vládní činitele, pěvecké, filmové a jiné hvězdy a ostatní důležité osobnosti, avšak s tím rozdílem, že těchto osob je mnohem více než u nás. Z tohoto důvodu se musí do bezpečnostních opatření investovat značně větší finanční prostředky, než je tomu v České republice. Více peněz pak znamená možnost zaměstnávat více osob, pořízení kvalitnějšího a modernějšího vybavení, což v konečném důsledku vede u většiny případů ke z kvalitnější práci osobního ochránce. V žádném případě tím samozřejmě nechci říci, že by u nás nebyla poskytována kvalitní osobní ochrana. Jen do ní nejsou investovány takové finanční částky jako v některých jiných zemích. Takže to, co si mohou dovolit jinde, ne vždy si můžeme dovolit i my. Ovšem cíl je a bude vždy stejný. Všichni se snažíme zajistit svému klientovi maximální bezpečí.

Počet publikací věnující se této problematice lze spočítat na prstech jedné ruky. Jde o poměrně obsáhlé publikace, ale připadlo mi, že jsou ochuzeny o základní a podstatní informace, které by čtenáři mohli postrádat. Věřím, že se mi podařilo správně vystihnout tuto problematiku a že má práce bude přínosem nejen pro studenty studující obor

Technologie komerční bezpečnosti, ale i pro kohokoliv jiného mající zájem se o bodyguardingu něco dozvědět.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- [1] ČERNÝ, Pavel, GOETZ, Michal. *Manuál obranné střelby*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2004. 211 s. ISBN 80-247-0739-X.
- [2] KRAUS, Vít. Ochrana V.I.P. osoby. *Security magazín*. 2005, č. květen-červen, červenec-srpen, září-říjen, listopad-prosinec, s. 59-62.
- [3] LAUCKÝ, Vladimír. *Řízení technologických procesů v průmyslu komerční bezpečnosti*. 1. vyd. Zlín : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2005. 101 s. ISBN 80-7318-329-3.
- [4] LAUCKÝ, Vladimír. *Technologie komerční bezpečnosti I*. 2. vyd. Zlín : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2004. 122 s. ISBN 80-7318-194-0.
- [5] MÁDL, Josef. *Bodyguard-novodobý samuraj, úplný manuál pro osobní strážce*. 1. vyd. Praha : Hubertlov Bohemia, 2000. 346 s. ISBN 80-902755-3-2.
- [6] O'CONNOR, Richard. *Bodyguardi ,aneb, svět ochrany důležitých osobností* . 1. vyd. Brno : Book, 1999. 184 s. ISBN 80-7242-049-6.
- [7] THOMPSON , Leroy. *Manuál bodyguarda: profesionální techniky ochrany osob*. 1. vyd. Frýdek-Místek : Alpress, 2005. 358 s. ISBN 80-7362-078-2.
- [8] THOMPSON, Leroy. *Záchrana rukojmích: přehled zbraní a taktik*. 1. vyd. Frýdek-Místek : Alpress, 2003. 208 s. ISBN 80-7218-825-9.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 CZ 75 D COMPACT	45
Obr. 2 GLOCK 19	46
Obr. 3 SigSauer P 226.....	46
Obr. 4 H & K P7 M13.....	47
Obr. 5 CZ 2075 RAMI.....	48
Obr. 6 GLOCK 26	48
Obr. 7 Beretta 87 Cheetah.....	49
Obr. 8 H & K MP-5	50
Obr. 9 Opaskové pouzdro	51
Obr. 10 Ženské opaskové pouzdro na hlavní zbraň.....	52
Obr. 11 Opaskové pouzdro na hlavní zbraň	52
Obr. 12 Nožní pouzdra na záložní zbraň	52
Obr. 13 Speciálně upravená dámská kabelka na zbraň.....	53
Obr. 14 Speciální ledvinka a diář na zbraň.....	53
Obr. 15 Spyderco Military Model.....	55
Obr. 16 Spyderco Police Model.....	55
Obr. 17 Nářad'ový nůž Swiss Tool Spirit Plus	56
Obr. 18 Pepřové spreje (poslední ve tvaru rtěnky)	57
Obr. 19 Pepřový sprej ve tvaru pera	58
Obr. 20 SCORPY 200 (kombinace el. paralyz'eru a obranného spreje)	59
Obr. 21 SCORPY 200.....	59
Obr. 22 Teleskopický obušek ExB - 26 H (kalený chrom, délka 67 cm).....	60
Obr. 23 Taktická policejní svítlna 1W Luxeon LED.....	60
Obr. 24 Bílé světlo-Explorer SBL-201	61
Obr. 25 Jednorázová pouta	62
Obr. 26 Několikanásobně použitelná nylonová.....	62
Obr. 27 First aid kit - souprava první pomoci.....	65
Obr. 28 Dalekohled Soligor 10 x 25mm.....	67
Obr. 29 Cadillac DTS (vozidlo prezidenta USA).....	69
Obr. 30 Speciálně ušité oblečení pro bodyguardy- košile, bunda	71
Obr. 31 Speciálně upravená vesta.....	71
Obr. 32 Vesta LATENT DIPLOMAT	73

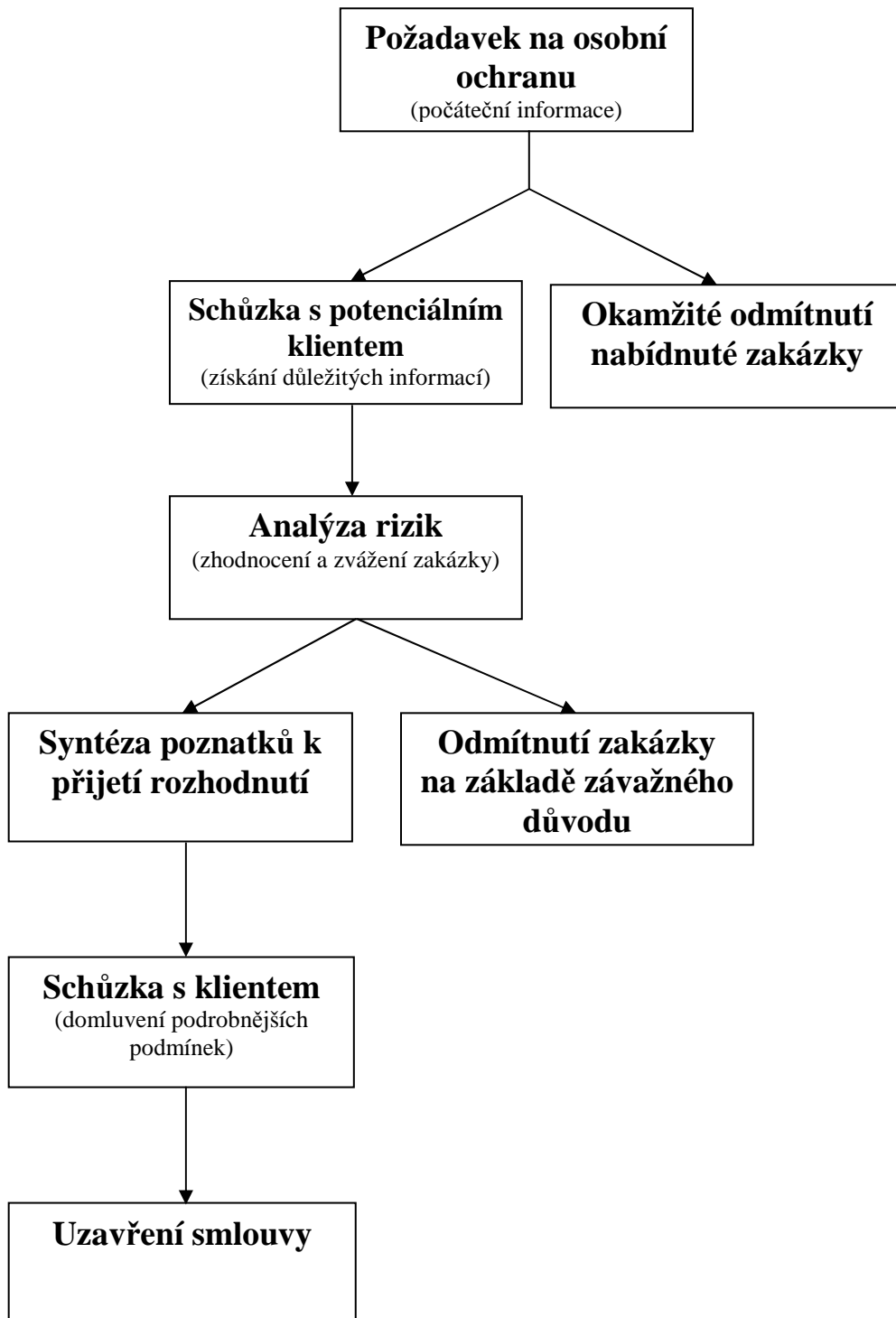
Obr. 33 Vesta PREMIER..... 73

SEZNAM TABULEK

Tab. 1 Třídy balistické ochrany vozidla	68
Tab. 2 Popis používaných speciálních vozů	69

SEZNAM PŘÍLOH

- P I Postup při přijímání zakázky
- P II Vzor mandátní smlouvy
- P III Pracovní list k mandátní smlouvě
- P IV Popis hlavních zbraní (COMPACTY)
- P V Popis záložních zbraní (SUBCOMPACTY)
- P VI Druhy obranných sprejů
- P VII Ochranné formace pěšího přesunu
- P VIII Ochranné formace při jízdě ve vozidle

PŘÍLOHA P I: POSTUP PŘI PŘIJÍMÁNÍ ZAKÁZKY

PŘÍLOHA P II: VZOR MANDÁTNÍ SMLOUVY**MANDÁTNÍ SMLOUVA** (VZOR)

Uzavřená ve smyslu § 566 a následujících Obchodního zákona č. 513/91 Sb. ve znění pozdějších změn a doplňků.

Smluvní strany:**MANDANT**

Jméno: Ing. Pavel Novák
Bydliště: Zálesí 8, Brno 561 02
RČ: 71614/4132
Tel.: 603332456
Bank. spojení: ČSOB a.s.

E-mail: pavelnovak@volny.cz
Č. účtu: 456 123 4/0300

MANDATÁŘ

Firma: CYRRUS
Zastoupená: Ing. Martin Kolaja
Sídlo: Vodní 432, Brno 561 02
IČO: 1465871
Tel.: 777 545 894, 538 705 711
Bank. spojení: Komerční banka

DIČ: 399-5478555
E-mail: cyrrus@seznam.cz
Č. účtu: 802 093 026/0100

Uzavírají tuto mandátní smlouvu

Článek I**Předmět smlouvy**

1. Mandatář se zavazuje zajistit osobní ochranu mandanta a jeho nejbližší rodiny.
2. Mandant se zavazuje zaplatit mandatáři za činnost uvedenou v předchozím bodě odměnu uvedenou v článku V.

Článek II**Doba trvání smlouvy**

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu 21 dnů a vstupuje v účinnost okamžikem podpisu oběma smluvními stranami.
2. Jakákoliv smluvní strana může kdykoli tuto smlouvu písemně vypovědět s výpovědní lhůtou 5 dnů, popřípadě smlouvu lze zrušit také vzájemnou dohodou smluvních stran k sjednanému termínu.

Článek III**Práva a povinnosti mandatáře**

1. Mandatář je povinen zajistit odbornou čtyřicetihodinovou osobní ochranu po dobu 21 dnů.
2. Mandatář je povinen zařizovat záležitosti dle této smlouvy s odbornou péčí, pracovat na procesuální úrovni v souladu se zájmy mandanta a v souladu s platnými právními předpisy.

3. Při plnění smlouvy je mandatář povinen upozorňovat mandanta na nevhodnost jeho pokynů, které by mohly mít za následek újmu na zdraví mandanta či jeho rodiny. Pokud mandant i přes upozornění na splnění svých pokynů trvá, neodpovídá mandatář za případnou škodu tím vzniklou a může od smlouvy odstoupit.
4. Mandatář odpovídá za porušení stanovených předpisů jejími pracovníky, jakož i za porušení jejich pracovních povinností.
5. Mandatář je pojištěn u, číslo pojistné smlouvy je:
6. Mandatář je povinen zachovávat ve vztahu k třetím osobám mlčenlivost o všech skutečnostech.
7. Mandatář bude na vlastní náklady zajišťovat logistické zabezpečení svých pracovníků, včetně technických pomůcek nutných k zajištění činnosti dle této smlouvy, vozidel a stravy.

Článek IV

Práva a povinnosti mandanta

1. Mandant je povinen předat mandatáři včas informace, které jsou nutné k provádění činnosti podle této smlouvy.
2. Mandant je povinen informovat o důležitých skutečnostech mající vztah k ochraně jeho osoby.
3. Mandant je povinen zdržet se jakékoliv činnosti, která by narušovala činnost ochrany poskytované mandatářem.

Článek V

Odměna a platební podmínky

1. Mandatář se s mandantem dohodl ve smyslu zákona č. 526/1990 Sb. ve znění změn a doplňků § 2 na smluvní odměně 4.500 Kč na hodinu bez DPH a hrazení hotových nákladů.
2. Mandant poskytne palmární zálohu 30.000 Kč v den nástupu služby.
3. Bude provedeno čtrnácti denní a závěrečné vyúčtování.

Článek VI

Smluvní pokuty

1. V případě prodlení mandanta se zaplacením odměny dle článku V přísluší mandatáři právo na zaplacení pokuty ve výši 0,05% z fakturované částky za každý den prodlení.
2. Pokud mandatář nesplní řádně nebo včas svoje povinnosti podle článku III, bod 1,2,3,4,6, snižuje se jeho odměna dle článku V o 10% z fakturované částky za každé fakturační období.

Článek VII

Závěrečná ustanovení

1. Smlouva je platná a účinná dnem jejího podpisu smluvními stranami.
2. Právní vztahy neupravené touto smlouvou se řídí ustanoveními zákona č.513/91 (Obchodní zákoník) a dalšími obecně závaznými právními předpisy.
3. Změny a dodatky této smlouvy lze činit pouze písemně, a to se souhlasem obou smluvních stran.
4. Smluvní strany souhlasí s uzavřením této smlouvy za výše uvedených podmínek.

5. Tato smlouva se vyhotovuje ve dvou výtiscích, z nichž oba mají platnost originálu. Po jednom výtisku náleží každé smluvní straně.
6. Smluvní strany prohlašují, že si Smlouvu řádně přečetly, porozuměly všem jejím ustanovením, což stvrzují svými podpisy.

V Brně dne

.....
Mandatář

.....
Mandant

PŘÍLOHA P III: PRACOVNÍ LIST K MANDÁTNÍ SMLOUVĚ

PŘÍLOHA K MANDÁTNÍ SMLOUVĚ (pracovní list)

Situace případu

Pavel Novák, majitel prosperující výrobní továrny, žije se svou manželkou a dvouletým synem v rodinné vile na kraj Brna. Během posledních čtrnácti dnů obdržel několik výhružných dopisů. Jelikož má pan Novák uzavřít výhodný kontrakt, lze předpokládat, že se ho snaží zastrašit někdo z konkurenčního prostředí. Pan Novák se rozhodne najmout osobní ochranu na dobu nezbytně nutnou.

Cíl

Po dohodě mandanta s mandatářem bylo domluveno, že v tomto případě půjde o osobní ochranu mandanta a jeho manželky s dítětem zatím po dobu 21 dnů. Pokud by bylo nutné, tak by se osobní ochrana prodloužila na dobu nezbytně nutnou.

Popis případu

Na osobní ochraně se budou podílet dva osobní ochránci. První strážce bude mít na starost ochranu pana Nováka a druhý se bude starat o jeho manželku a syna. Ochrana bude začínat každý den v 7 hodin a končit podle potřeb zákazníka, kdy večer ochránce doprovodí klienta domů a zajistí potřebná opatření (např. kontrola domu, kontrola uzamčení oken, dveří, aj.)

Požadavky bodyguarda:

- bodyguard vyžaduje po svém klientovy, aby jej vždy předem informoval o jeho denním plánu a konzultoval s ním jakékoliv schůzky, jednání a stkání, kterých se bude účastnit;
- každý ochránce bude mít vždy u sebe pistoli a další potřebné technické vybavení, které ochránce uzná za vhodné;
- bodyguard vyžaduje, aby jeho klient měl u sebe neustále osobní alarm, který v případě nouze použije;
- bodyguard bude kontrolovat předem veškerou osobní i pracovní korespondenci, popřípadě jiné doručené poštovní zásilky.

Požadavky klienta:

- pan Novák trvá na tom, že každé úterý a čtvrtek bude chodit hrát tenis do zdejší sportovní haly;
- v případě kdy to bude vhodné, tak pan Novák bude svého ochránce vydávat za svého asistenta;
- pokud bude pan Novák ze svou rodinou, tak chce, aby je hlídal pouze jeden osobní ochrnce;
- při jakékoliv návštěvě u pana Nováka doma, si klient přeje, aby ochránce byl ve vedlejší místnosti, a tak neobtěžoval svou přítomností;
- ochránce paní Novákové ji bude doprovázet i při nákupech;
- bodyguard paní Novákové bude velmi opatrný na svou zbraň, zvláště v přítomnosti dítěte;
- mimo pracovní dobu bodyguardů si klient přeje, aby byli neustále telefonicky k dispozici.

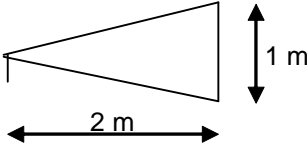
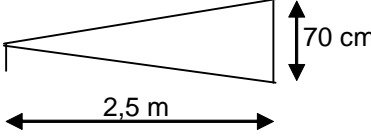
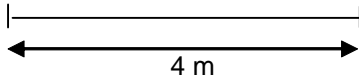
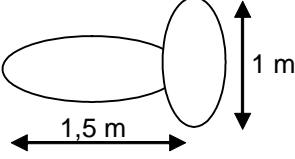
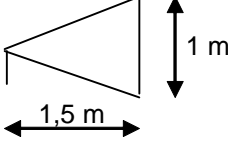
PŘÍLOHA P IV: POPIS HLAVNÍCH ZBRANÍ (COMPACTY)

typ	CZ 75 D COMPACT	GLOCK 19	SIG-SAUER P226	H & K P7 M8	H & K P7 M13
ráže	9 mm Luger	9 mm Luger	9 mm Luger	9 mm Luger	9 mm Luger
délka hlavně (mm)	98.5	102	112	128	135
rozměry zbraně (mm) délka x výška x šířka	184 x 128 x 35	174 x 127 x 30	196x139x -	171 x 128 x 29	175 x 135 x 33
hmotnost s prázdným zásobníkem (g)	800	670	790	780	850
kapacita zásobníku	14 nebo 16	15	15	8	13
rám	lehká slitina	plastový s ocelovými vložkami	lehká slitina	ocelový	ocelový

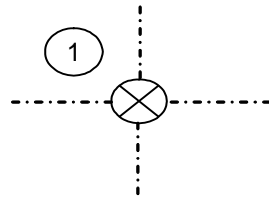
PŘÍLOHA P V: POPIS ZÁLOŽNÍCH ZBRANÍ (SUBCOMPACTY)

typ	CZ 2075 RAMI	GLOCK 26	GLOCK 27	BERETTA 87 Cheetah
ráže	9 mm Luger .40 S & W	9 mm Luger	.40 S & W	22. LR
délka hlavně (mm)	76	88	88	97
rozměry zbraně (mm) délka x výška x šířka	167 x 120 x 32	160 x 106 x 30	160 x 106 x 30	172 x 120 x 30
hmotnost s prázdným zásobníkem (g)	695	616	620	570
kapacita zásobníku	10 nebo 14	10	9	8 nebo 10
rám	lehká slitina	plastový s ocelovými vložkami	plastový s ocelovými vložkami	lehká slitina

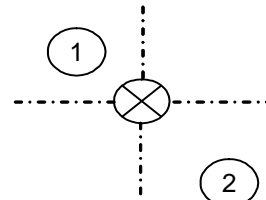
PŘÍLOHA P VI: DRUHY OBRANNÝCH SPREJŮ

Druh	Rozsah působení	Místo zásahu
Plyn		Sliznice očí, nosu a úst
Aerosol		Sliznice očí, nosu a úst
Proud kapaliny (tekutá střela)		uši a sliznice očí
Nábojky		Sliznice očí, nosu a úst
Pěna		Sliznice očí, nosu a úst

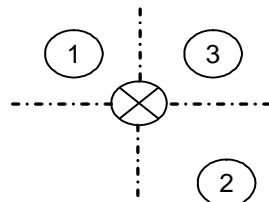
PŘÍLOHA P VII: OCHRANNÉ FORMACE PĚŠÍHO PŘESUNU

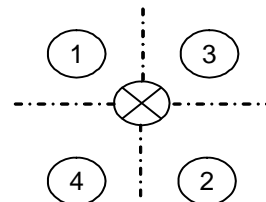
Jednočlenný tým

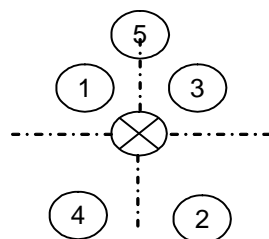
Dvoučlenný tým

Tříčlenný tým

Čtyřčlenný tým

Pětičlenný tým

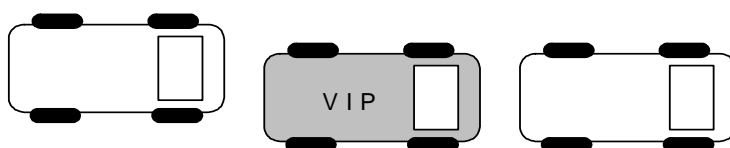
 chráněná osoba

 ochránce

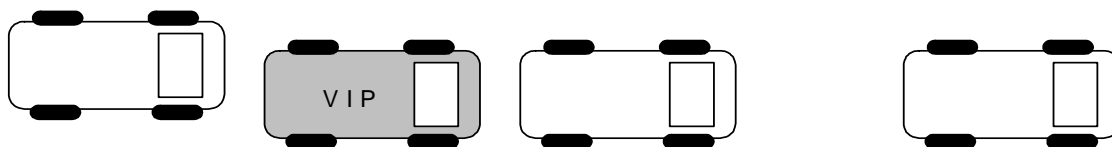
PŘÍLOHA P VIII: OCHRANNÉ FORMACE PŘI JÍZDĚ VE VOZIDLE

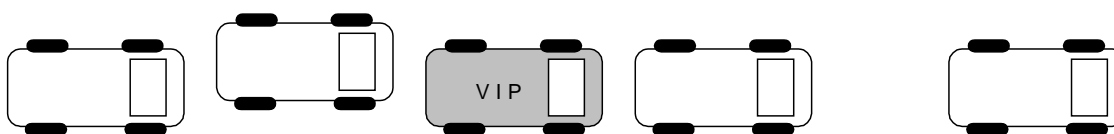
Základní ochranná formace se dvěma vozidly

Ochranná formace se třemi vozidly

Ochranná formace se čtyřmi vozidly

Ochranná formace s pěti vozidly